

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 7 grudnia 2015 r.

Poz. 7862

UCHWAŁA NR XIV/82/2015 RADY MIEJSKIEJ W GRODZISKU WIELKOPOLSKIM

z dnia 26 listopada 2015 r.

w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami na lata 2015-2019 dla Gminy Grodzisk Wielkopolski

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 ze zm.) w związku z art. 87 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 ze zm.), Rada Miejska w Grodzisku Wielkopolskim uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuję się Gminny Program Opieki nad Zabytkami na lata 2015-2019 dla Gminy Grodzisk Wielkopolski, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Grodziska Wielkopolskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący Rady
(-) Marek Kinecki

*Załącznik nr 1 do Uchwały nr XIV/82/2015
Rady Miejskiej w Grodzisku Wielkopolskim
z dnia 26 listopada 2015r.*

**GMINNY PROGRAM OPIEKI NAD
ZABYTKAMI NA LATA 2015-2019
DLA GMINY GRODZISK
WIELKOPOLSKI**

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP	3
2. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI	6
3. PRZEDMIOT OCHRONY PRAWNEJ	16
4. FORMY OCHRONY PRAWNEJ ZABYTKÓW	18
5. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE I WEWNĘTRZNE OCHRONY ZASOBÓW DZIEDZICTWA KULTUROWEGO	21
6. ZASOBY DZIEDZICTWA I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO GMINY	36
7. OCENA STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO GMINY - ANALIZA SWOT	84
8. ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI	87
9. INSTRUMENTARIUM REALIZACJI GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI	92
10. ZASADY OCENY REALIZACJI GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI	93
11. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI	94
12. MISJA PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI DLA GMINY GRODZISK WLKP.	96

1. WSTĘP

CEL OPRACOWANIA GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI DLA GMINY GRODZISK WIELKOPOLSKI

Podstawowym, ogólnie pojętym założeniem niniejszego „Programu opieki nad zabytkami dla Gminy Grodzisk Wielkopolski na lata 2015 – 2019” jest ukierunkowanie polityki Samorządu Gminnego, służącej podejmowaniu planowanych działań dotyczących finansowania, inicjowania, wspierania oraz koordynowania prac z dziedziny ochrony zabytków i krajobrazu kulturowego oraz upowszechniania i promowania dziedzictwa kulturowego. Jest to uzupełniający dokument w stosunku do innych aktów planowania gminnego. Zadaniem Programu jest także organizacja działań edukacyjnych i wychowawczych wobec miejscowej społeczności. Dla realizacji powyższego założenia niezbędna jest realizacja szczegółowych celów określonych m.in. w art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o *ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*, do których należą:

- włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju;
- uwzględnianie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej;
- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania;
- wyeksponowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego;
- podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami;

- określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystaniem tych zabytków;
- podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami
- zapoznanie z zasobami dziedzictwa kulturowego, historią i zabytkami Gminy, w tym także rozróżnienie obiektów wpisanych do rejestru zabytków województwa i figurujących w ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków
- wspieranie działań zmierzających do pozyskania środków finansowych na opiekę nad zabytkami
- uwzględnienie uwarunkowań ochrony zabytków przy sporządzaniu i zmianie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy.

Konieczność opracowania gminnego programu opieki nad zabytkami jest nałożona przez art. 87 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, który stwierdza, iż:

1. Zarząd województwa, powiatu lub wójt (burmistrz, prezydent miasta) sporządza na okres 4 lat odpowiednio wojewódzki, powiatowy lub gminny program opieki nad zabytkami.
2. Programy, o których mowa w ust. 1, mają na celu, w szczególności:
 - 1) włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju;
 - 2) uwzględnianie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej;

- 3) zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania;
 - 4) wyeksponowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego;
 - 5) podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami;
 - 6) określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystaniem tych zabytków;
 - 7) podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.
3. Wojewódzki, powiatowy i gminny program opieki nad zabytkami przyjmuje odpowiednio sejmik województwa, rada powiatu i rada gminy, po uzyskaniu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków.
 4. Programy, o których mowa w ust. 3, są ogłaszane w wojewódzkim dzienniku urzędowym.
 5. Z realizacji programów zarząd województwa, powiatu i wójt (burmistrz, prezydent miasta) sporządza, co 2 lata, sprawozdanie, które przedstawia się odpowiednio sejmikowi województwa, radzie powiatu lub radzie gminy.
 6. Sprawozdanie z realizacji wojewódzkiego programu opieki nad zabytkami jest przekazywane Generalnemu Konserwatorowi Zabytków i właściwemu wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków w celu jego wykorzystania przy opracowywaniu, aktualizacji i realizacji krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

2. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej

Ochrona zabytków, dawnych materialnych i niematerialnych dóbr kultury jest obowiązkiem konstytucyjnym Państwa. W myśl art. 5 Konstytucji RP „Rzeczpospolita Polska (...) strzeże dziedzictwa narodowego (...). Istotnym elementem tego dziedzictwa są zabytki, które w swych niematerialnych wartościach są dobrem wspólnym. Art. 82 Konstytucji wskazuje, iż „obowiązkiem Obywatela (...) jest troska o dobro wspólne”, z kolei art. 6 Konstytucji stanowi, że „...Rzeczpospolita Polska, stwarza warunki upowszechniania i równego dostępu do dóbr kultury (...)”.

Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r., poz. 1446)

Obowiązująca Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami wprowadziła pojęcia ochrony i opieki nad zabytkami. Zgodnie z art. 3, użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) zabytek – nieruchomość lub rzecz ruchomą, ich części lub zespoły, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową;
- 2) zabytek nieruchomy – nieruchomość, jej część lub zespół nieruchomości, o których mowa w pkt. 1;
- 3) zabytek ruchomy – rzecz ruchomą, jej część lub zespół rzeczy ruchomych, o których mowa w pkt. 1;
- 4) zabytek archeologiczny – zabytek nieruchomy, będący powierzchnią, podziemną lub podwodną pozostałością egzystencji i działalności człowieka, złożoną z nawarstwień kulturowych i znajdujących się w nich wytworów bądź ich śladów albo zabytek ruchomy, będący tym wytworem;

- 5) instytucja kultury wyspecjalizowana w opiece nad zabytkami – instytucję kultury w rozumieniu przepisów o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, której celem statutowym jest sprawowanie opieki nad zabytkami;
- 6) prace konserwatorskie – działania mające na celu zabezpieczenie i utrwalenie substancji zabytku, zahamowanie procesów jego destrukcji oraz dokumentowanie tych działań;
- 7) prace restauratorskie – działania mające na celu wyeksponowanie wartości artystycznych i estetycznych zabytku, w tym, jeżeli istnieje taka potrzeba, uzupełnienie lub odtworzenie jego części, oraz dokumentowanie tych działań;
- 8) roboty budowlane – roboty budowlane w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, podejmowane przy zabytku lub w otoczeniu zabytku;
- 9) badania konserwatorskie – działania mające na celu rozpoznanie historii i funkcji zabytku, ustalenie użytych do jego wykonania materiałów i zastosowanych technologii, określenie stanu zachowania tego zabytku oraz opracowanie diagnozy, projektu i programu prac konserwatorskich, a jeżeli istnieje taka potrzeba, również programu prac restauratorskich;
- 10) badania architektoniczne – działania ingerujące w substancję zabytku, mające na celu rozpoznanie i udokumentowanie pierwotnej formy obiektu budowlanego oraz ustalenie zakresu jego kolejnych przekształceń;
- 11) badania archeologiczne – działania mające na celu odkrycie, rozpoznanie, udokumentowanie i zabezpieczenie zabytku archeologicznego;
- 12) historyczny układ urbanistyczny lub ruralistyczny – przestrzenne założenie miejskie lub wiejskie, zawierające zespoły budowlane, pojedyncze budynki i formy zaprojektowanej zieleni, rozmieszczone w układzie historycznych podziałów własnościowych i funkcjonalnych, w tym ulic lub sieci dróg;
- 13) historyczny zespół budowlany – powiązaną przestrzennie grupę budynków wyodrębnioną ze względu na formę architektoniczną, styl, zastosowane materiały, funkcję, czas powstania lub związek z wydarzeniami historycznymi;
- 14) krajobraz kulturowy – przestrzeń historycznie ukształtowaną w wyniku działalności człowieka, zawierającą wytwory cywilizacji oraz elementy przyrodnicze;
- 15) otoczenie – teren wokół lub przy zabytku wyznaczony w decyzji o wpisie tego terenu do rejestru zabytków w celu ochrony wartości widokowych zabytku oraz jego ochrony przed szkodliwym oddziaływaniem czynników zewnętrznych.

Zgodnie z art. 89 organami ochrony zabytków są:

- 1) minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w imieniu którego zadania i kompetencje, w tym zakresie, wykonuje Generalny Konserwator Zabytków;
- 2) wojewoda, w imieniu którego zadania i kompetencje, w tym zakresie, wykonuje wojewódzki konserwator zabytków.

W art. 4 zapisano, iż ochrona zabytków polega w szczególności na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu:

- 1) zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwale zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie;
- 2) zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków;
- 3) udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków;
- 4) przeciwdziałanie kradzieży, zaginięciu lub nielegalnemu wywozowi zabytków za granicę;
- 5) kontrolę stanu zachowania i przeznaczenia zabytków;
- 6) uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.

Art. 5 wskazuje, iż opieka nad zabytkiem sprawowana przez jego właściciela lub posiadacza polega, w szczególności, na zapewnieniu warunków:

- 1) naukowego badania i dokumentowania zabytku;
- 2) prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku;
- 3) zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;
- 4) korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwale zachowanie jego wartości;
- 5) popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii i kultury.

Ponadto, w art. 6, ustawa definiuje m.in. podstawowe pojęcia z zakresu ochrony i opieki nad zabytkami oraz przedmiot, zakres, formy i sposób ich ochrony. W myśl tejsz ustawy, ochronie i opiece podlegają (bez względu na stan zachowania):

- 1) zabytki nieruchome
- 2) zabytki ruchome
- 3) zabytki archeologiczne

Dokładniejsze zapisy tego artykułu ustawy znajdują się w rozdziale 3 niniejszego opracowania.

Ustawa definiuje obowiązki oraz kompetencje samorządu terytorialnego w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami. Szczegółowo określone obowiązki samorządu w stosunku do obiektów zabytkowych objętych ochroną, których samorząd jest właścicielem lub posiadaczem zawarte są w następujących artykułach: art. 5, 25, 26, 28, 30, 31, 36, 71, 72.

Na mocy art. 21 ewidencja zabytków jest podstawą do sporządzania programów opieki nad zabytkami przez województwa, powiaty i gminy. Art. 22 ust. 4 stwierdza, iż „Wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi gminną ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomych z terenu gminy.”. W ust. 5 tego artykułu zapisano, iż w gminnej ewidencji zabytków powinny być ujęte:

- 1) zabytki nieruchome wpisane do rejestru;
- 2) inne zabytki nieruchome znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji zabytków;
- 3) inne zabytki nieruchome wyznaczone przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Jak wspomniano art. 87 ustawy określa obowiązek samorządu, dotyczący sporządzania i uchwalania gminnego programu opieki nad zabytkami:

- program winien być opracowany na okres 4 lat,
- program służy celom określonym w ustawie,
- program przyjmuje rada gminy, po uzyskaniu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków,
- program ogłaszany jest w wojewódzkim dzienniku urzędowym,
- z realizacji programu władze gminy sporządzają co 2 lata sprawozdanie, które przedstawiane jest radzie gminy

Artykuły 18 i 19 nakazują samorządom uwzględnianie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami przy sporządzaniu i aktualizacji planów zagospodarowania przestrzennego województwa.

Szczegółowo określone obowiązki samorządu w stosunku do obiektów zabytkowych objętych ochroną, których samorząd jest właścicielem lub posiadaczem zawarte są w następujących artykułach: art. 5, 25, 26, 28, 30, 31, 36, 71, 72.

Dodatkowo należy wskazać odniesienia do zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego, zawarte w następujących aktach prawnych:

Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późniejszymi zmianami)

- *art. 7 ust. 1 pkt. 9*

„Zaspakajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy:

9) kultury w tym bibliotek gminnych i innych instytucji kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.”

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 199 z późniejszymi zmianami).

Na mocy ustawy planowanie i zagospodarowanie przestrzenne musi uwzględnić m.in.: wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej (art. 1. ust. 2, pkt. 4). Ustawa określa, iż studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego powinno w swej treści zawierać następujące elementy:

- uwzględnianie stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej (art. 10, ust. 1, pkt. 4)
- określenie obszarów i zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej (art. 10, ust. 2, pkt. 4)

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego będącym aktem prawa miejscowego ustawa nakazuje obecność następujących elementów:

- obowiązkowe określenie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego (art. 15, ust. 2, pkt. 3)
- obowiązkowe określenie zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej (art. 15, ust. 2, pkt. 4)
- określa się w zależności od potrzeb granice pomników zagłady oraz ich stref ochronnych, a także ograniczenia dotyczące prowadzenia na ich terenie działalności gospodarczej, określone w ustawie z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (art. 15, ust. 3, pkt. 6)

Wymagania koncepcji ochrony zabytków uwzględnia się również na szczeblach wojewódzkim i krajowym planowania przestrzennego (art. 39, ust. 3, pkt. 2; art. 47, ust. 2, pkt. 2). Projekt planu wymaga uzgodnienia z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 z późniejszymi zmianami).

W myśl tej ustawy jej przepisy nie naruszają przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w odniesieniu do obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków oraz obiektów i obszarów objętych ochroną konserwatorską na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 2, ust. 2 pkt. 3).

W art. 5, ust. 1 pkt. 7 oraz ust. 2 ustawa stwierdza, iż obiekt budowlany należy użytkować w sposób zgodny z jego przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska oraz nakazuje projektowanie i budowanie obiektów budowlanych i związanych z nim urządzeń zapewniające ochronę obiektów wpisanych do rejestru zabytków oraz obiektów objętych ochroną konserwatorską.

W przypadku pozytywnej opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków w odniesieniu do obiektów budowlanych wpisanych do rejestru zabytków oraz innych obiektów budowlanych usytuowanych na obszarach objętych ochroną konserwatorską możliwe jest złożenie wniosku do właściwego ministra o zgodę na odstępnie od przepisów techniczno-budowlanych, o których mowa w art. 7 ustawy (art. 9, ust. 3, pkt. 4).

Wg art. 30 ust. 2 w stosunku do prac budowlanych przy obiektach oraz obszarach niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, wymagane jest zgłoszenie do właściwego organu. W zgłoszeniu należy określić rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia. Do zgłoszenia należy dołączyć oświadczenie, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt. 2, oraz, w zależności od potrzeb, odpowiednie szkice lub rysunki, a także pozwolenia, uzgodnienia i opinie wymagane odrębnymi przepisami. W razie konieczności uzupełnienia zgłoszenia właściwy organ nakłada, w drodze postanowienia, na zgłaszającego obowiązek uzupełnienia, w określonym terminie, brakujących dokumentów, a w przypadku ich nieuzupełnienia - wnosi sprzeciw, w drodze decyzji. Zgodnie z art. 32 ust. 1:

1. Pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego może być wydane po uprzednim:

- 1) przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli jest ona wymagana przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) uzyskaniu przez inwestora, wymaganych przepisami szczególnymi, pozwoleń, uzgodnień lub opinii innych organów;
- 3) wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa - w przypadku budowy gazociągów o zasięgu krajowym lub jeżeli budowa ta wynika z umów międzynarodowych.

Prowadzenie robót budowlanych przy obiekcie budowlanym wpisanym do rejestru zabytków lub na obszarze wpisanym do rejestru zabytków wymaga, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, uzyskania pozwolenia na prowadzenie tych robót, wydanego przez właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków (art. 39, ust. 2).

Pozwolenie na rozbiórkę obiektu budowlanego wpisanego do rejestru zabytków może być wydane po uzyskaniu decyzji Generalnego Konserwatora Zabytków działającego w imieniu ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego o skreśleniu tego obiektu z rejestru zabytków (art. 39, ust. 2).

W stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje właściwy organ w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków (art. 39, ust. 3).

Katalog działań budowlanych, w stosunku do których należy uzyskać pozwolenie budowlane, a które podlegają zgłoszeniu organowi budowlanemu określają kolejno art. 29, 29a, 30, 31 ustawy Prawo Budowlane. W stosunku do zamierzeń, które wymagają jedynie zgłoszenia zgodnie z art. 30 ust. 7 ustawy właściwy organ może nałożyć w drodze decyzji obowiązek uzyskania pozwolenia na wykonanie określonego obiektu lub robót budowlanych objętych obowiązkiem zgłoszenia, jeżeli ich realizacja może naruszać ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub spowodować m.in. pogorszenie stanu środowiska lub stanu zachowania zabytków.

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r., poz. 1118 z późniejszymi zmianami).

Określa ona, iż wśród zadań publicznych znajdują się działania m.in. W zakresie kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego (art. 4, ust. 1, pkt. 16).

Regulacje z tym związane zawarte są w art. 19, który określa prawa i obowiązki mieszkańców w zakresie realizacji wybranych przez nich działań, zarówno w ramach inicjatyw lokalnych, jak i za pośrednictwem organizacji pozarządowych lub innych podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 ustawy. Artykuł precyzuje też, iż jednostka samorządu terytorialnego zawiera na czas określony umowę o wykonanie inicjatywy lokalnej z wnioskodawcą.

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 z późniejszymi zmianami).

Zgodnie z zapisami art. 71 ust. 3 tej ustawy przeznaczenie i sposób zagospodarowania terenu powinny w jak największym stopniu zapewniać zachowanie jego walorów krajobrazowych. Dotyczy to także krajobrazu kulturowego.

Art. 101 ust 1 określa, iż ochrona powierzchni ziemi polega m. in. na zachowaniu wartości kulturowych, z uwzględnieniem zabytków archeologicznych.

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2013 r. poz. 637 z późniejszymi zmianami).

Jednym z celów ochrony przyrody jest ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień (art. 2, ust. 2, pkt. 5).

Jako jedną z form ochrony przyrody w tym jej immamentnego składnika, jakim jest krajobraz ustawa ta przyjmuje w art. 6, ust, pkt. 3 park krajobrazowy.

Zgodnie z art. 16, ust. 1.: park krajobrazowy obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Zarówno ustanowienie parku krajobrazowego jak i nadanie mu statutu należą do prerogatyw sejmiku wojewódzkiego (art. 16, ust. 3, ust. 5).

Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 518 z późniejszymi zmianami).

W świetle art. 6 pkt. 5 jednym z celów publicznych tej ustawy jest opieka nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Art. 13, ust. 4 jasno określa, że: sprzedaż, zamiana, darowizna lub oddanie w użytkowanie wieczyste nieruchomości wpisanych do rejestru zabytków, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, a także wnoszenie tych nieruchomości, jako wkładów niepieniężnych (aportów) do spółek, wymaga pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Cenę nieruchomości lub jej części wpisanej do rejestru zabytków obniża się o 50% (zgodnie z art. 67). Właściwy organ może, za zgodą odpowiednio wojewody albo rady lub sejmiku, podwyższyć lub obniżyć tę bonifikatę (art. 68, ust. 3). Identyczny

zapis stosuje się w przypadku opłaty z tytułu użytkowania wieczystego jeżeli nieruchomość gruntowa została wpisana do rejestru zabytków (art. 73, ust 4) oraz w przypadku opłaty z tytułu trwałego zarządu (art. 84, ust 4).

Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 849 z późniejszymi zmianami).

Na podstawie art. 7, ust. 1, pkt. 6 ustawa zwalnia od podatku od nieruchomości: grunty i budynki wpisane indywidualnie do rejestru zabytków, pod warunkiem ich utrzymania i konserwacji, zgodnie z przepisami o ochronie zabytków, z wyjątkiem części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.

Ustawa dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 406 z późniejszymi zmianami).

Według zapisów tej ustawy zarówno państwo (art. 1 ust. 2) jak i organy jednostek samorządu terytorialnego (art. 1 ust. 4) sprawują mecenat nad działalnością kulturalną polegający m.in. na wspieraniu i promocji opieki nad zabytkami.

Do powyższych ustaw należy dołączyć akty prawne, które w całej swojej treści odnoszą się do zakresu ochrony zabytków i dziedzictwa kulturowego. Są to:

- ustawa z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24 z późn. zm.)
- ustawa z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 85, poz. 539 z późn. zm.)
- ustawa z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 673 z późn. zm.)
- ustawa z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady

Ostatni element to akty wykonawcze do ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Są to:

- Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 (Dz. U. 2011 nr 113 poz. 661) w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem. W oparciu o art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami rozporządzenie określa sposób prowadzenia powyższych rejestrów i wykazów.
- Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 27 lipca 2011 r. W sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych (Dz. U. Nr 165, poz. 987).
- Rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 6 czerwca 2005 r. W sprawie udzielenia dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru (tekst jednolity Dz. U. 2014 r. poz. 399).

3. PRZEDMIOT OCHRONY PRAWNEJ

Przywołana na wstępie ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami stanowi podstawę prawną ochrony dziedzictwa kulturowego w Polsce i wprowadza w tej materii szereg fundamentalnych definicji i pojęć. W myśl ustawy zabytek jest to nieruchomość lub rzecz ruchoma, ich części lub zespoły, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

Zgodnie z ustawą opiece podlegają – bez względu na stan zachowania – zabytki pogrupowane w trzech kategoriach:

Zabytki nieruchome będące w szczególności:

- krajobrazami kulturowymi,
- układami urbanistycznymi, ruralistycznymi i zespołami budowlanymi,
- dziełami architektury i budownictwa,
- dziełami budownictwa obronnego,
- obiektami techniki, a zwłaszcza kopalniami, hutami, elektrowniami i innymi zakładami przemysłowymi,
- cmentarzami,
- parkami, ogrodami i innymi formami zaprojektowanej zieleni,
- miejscami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji.

Zabytki ruchome będące w szczególności:

- dziełami sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej,
- kolekcjami stanowiącymi zbiory przedmiotów zgromadzonych i uporządkowanych według koncepcji osób, które tworzyły te kolekcje,
- numizmatami oraz pamiątkami historycznymi, a zwłaszcza militariami, sztandarami, pieczęciami, odznakami, medalami i orderami, wytworami techniki, a zwłaszcza urządzeniami, środkami transportu oraz maszynami i narzędziami świadczącymi o kulturze materialnej, charakterystycznymi dla dawnych i nowych form gospodarki, dokumentującymi poziom nauki i rozwoju cywilizacyjnego,
- materiałami bibliotecznymi, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 642 ze zmianami),
- instrumentami muzycznymi, wytworami sztuki ludowej i rękodzieła oraz innymi obiektami etnograficznymi,
- przedmiotami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;

Zabytki archeologiczne będące w szczególności:

- pozostałościami terenowymi pradziejowego i historycznego osadnictwa,

- cmentarzyskami,
- kurhanami,
- relikdami działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej.

Ponadto, zgodnie z art. 6.2. ochronie mogą podlegać nazwy geograficzne, historyczne lub tradycyjne nazwy obiektu budowlanego, placu, ulicy lub jednostki osadniczej.

4. FORMY PRAWNE OCHRONY ZABYTEKÓW

Ustawodawca wyróżnia następujące formy ochrony zabytków:

- wpis do rejestru zabytków,
- uznanie za pomnik historii,
- utworzenie parku kulturowego,
- ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, decyzjach o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzjach o warunkach zabudowy, decyzjach o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzjach o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzjach o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.

Wpis do rejestru zabytków

Podstawą wpisu do rejestru zabytków jest decyzja administracyjna wydana przez wojewódzkiego konserwatora zabytków. z wnioskiem o taki wpis może występować właściciel zabytku oraz użytkownik wieczysty gruntu na którym znajduje się zabytek. Również wojewódzki konserwator zabytków ma prawo wszczęcia postępowania z urzędu w sprawie wpisania zabytku nieruchomego do rejestru zabytków.

Rejestr zabytków prowadzi odpowiedni wojewódzki konserwator zabytków dla zabytków znajdujących się na terenie województwa. Do rejestru można wpisać także otoczenie oraz nazwę geograficzną, historyczną i tradycyjną zabytku

nieruchomego wpisanego do rejestru zabytków. Wojewódzki konserwator zabytków może wpisać także do rejestru historyczny układ urbanistyczny lub ruralistyczny. Sprawy te reguluje *ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* oraz Rozporządzenie Ministra Kultury z 26 maja 2011 r. W sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz. U. Nr 113, poz. 661).

Pomnik Historii

Terminem tym określa się zabytek nieruchomy o szczególnych wartościach materialnych i niematerialnych oraz znaczeniu dla dziedzictwa kulturowego naszego kraju. Rangę pomnika historii podkreśla fakt, że jest on ustanawiany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej specjalnym rozporządzeniem na wniosek Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W treści prezydenckiego rozporządzenia wyszczególnia się cechy danego zabytku świadczące o jego najwyższej wartości, określa się precyzyjnie jego granice i zamieszcza schematyczną mapkę obiektu.

Na elitarną listę Pomników Historii mogą zostać wpisane obiekty architektoniczne, krajobrazy kulturowe, układy urbanistyczne lub ruralistyczne, zabytki techniki, obiekty budownictwa obronnego, parki i ogrody, cmentarze, miejsca pamięci najważniejszych wydarzeń lub postaci historycznych oraz stanowiska archeologiczne. W roku 2015 w całym kraju było 65 miejsc i obiektów uznanych za pomnik historii.

Park kulturowy

Kolejną formą ochrony jest utworzenie parku kulturowego w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. Podstawą jego utworzenia jest uchwała rady gminy, którą podejmuje się po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego lub decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzja o warunkach zabudowy, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego

Relacje pomiędzy ochroną zabytków a planami zagospodarowania przestrzennego są regulowane przez artykuły 18, 19 i 20 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Przede wszystkim art. 18 wprowadza obowiązek uwzględniania ochrony zabytków i opieki nad zabytkami przy sporządzaniu i aktualizacji koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju województw, planów zagospodarowania przestrzennego województw, analiz i studiów z zakresu zagospodarowania przestrzennego powiatu, strategii rozwoju gmin, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W wymienionych decyzjach, koncepcjach, strategiach, analizach, planach i studiach, winno się w szczególności uwzględnić krajowy program ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, określić rozwiązania niezbędne do zapobiegania zagrożeniom dla zabytków i zapewnić im ochronę przy realizacji inwestycji oraz przywracania zabytków do jak najlepszego stanu oraz ustalić przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu uwzględniające opiekę nad zabytkami. W przypadku zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia, zabytków nieruchomych, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków oraz parków kulturowych, ochrona ich musi być bezwarunkowo uwzględniona w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i pozostałych decyzjach.

5. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE I WEWNĘTRZNE OCHRONY ZASOBÓW DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

5.1 RELACJE GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI Z OPRACOWANIAM WYKONANYMI NA POZIOMIE KRAJOWYM:

KRAJOWY PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI NA LATA 2014-2017

Krajowy Program Opieki nad Zabytkami na lata 2014-2017 został przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 24 czerwca 2014 roku i jest efektem wykonania upoważnienia ustawowego, zawartego w artykułach 84 i 85, ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami i jest programem rozwoju określonym w artykule 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 roku o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Gminny Program Opieki nad Zabytkami opiera się na założeniach programu krajowego, jednak są one dość ogólne w odniesieniu do zabytków z terenu gminy.

Jednym ze strategicznych założeń krajowego programu jest wzmocnienie synergii działania organów ochrony zabytków, w tym tworzenie podstaw współdziałania z organami samorządu terytorialnego. Program stwierdza, iż jakościowa przemiana w zakresie ochrony zabytków w Polsce może nastąpić jedynie dzięki łączeniu zasobów, lepszemu sieciowaniu struktur i działań organów ochrony zabytków.

Rolą programu krajowego jest tworzenie warunków dla wypracowania rozwiązań modelowych oraz ich upowszechnienie. Jak mówią zapisy tego dokumentu za realizację zadań związanych z ochroną zabytków odpowiedzialna jest zarówno administracja rządowa (wojewódzcy konserwatorzy zabytków oraz Generalny Konserwator Zabytków), jak również jednostki samorządu terytorialnego wszystkich szczebli oraz od stopnia zaangażowania tych podmiotów będą zależały realne efekty podejmowanych działań.

Głównym celem Programu jest „Wzmocnienie roli dziedzictwa kulturowego i ochrony zabytków w rozwoju potencjału kulturowego i kreatywnego Polaków”. Cel ten realizowany będzie poprzez trzy cele szczegółowe:

1. Wspieranie rozwiązań systemowych na rzecz ochrony zabytków w Polsce

2. Wzmocnienie synergii działania organów ochrony zabytków
3. Tworzenie warunków do aktywnego uczestnictwa w kulturze, edukacji na rzecz dziedzictwa kulturowego oraz jego promocji i reinterpretacji

W ramach celu szczegółowego 1 wyznaczono następujące kierunki działania:

1. Porządkowanie rejestru zabytków nieruchomych.
2. Przygotowanie ratyfikacji Konwencji UNESCO ds. ochrony dziedzictwa podwodnego.
3. Wypracowanie jednolitych standardów działania konserwatorskiego w odniesieniu do wybranych typów i kategorii zabytków nieruchomych zgodnie z obowiązującą doktryną konserwatorską.
4. Wzmocnienie instrumentów ochrony krajobrazu kulturowego.
5. Opracowanie diagnozy prawnej ochrony zabytków ruchomych.
6. Opracowanie kompleksowego raportu o stanie zachowania zabytków.
7. Kontynuacja badań w ramach AZP na obszarach szczególnie istotnych ze względu na zagrożenia dla dziedzictwa archeologicznego.

W ramach celu szczegółowego 2 wyznaczono następujące kierunki działania:

1. Zwiększenie efektywności zarządzania i ochrony zabytków poprzez wdrażanie infrastruktury informacji przestrzennej o zabytkach.
2. Wypracowanie standardów, pozwalających na lepszy przepływ informacji pomiędzy organami ochrony zabytków a społecznościami żyjącymi w otoczeniu zabytków objętych ochroną.
3. Podniesienie jakości procesów decyzyjnych w organach ochrony zabytków.
4. Merytoryczne wsparcie samorządu terytorialnego w ochronie zabytków.

W ramach celu szczegółowego 3 wyznaczono następujące kierunki działania:

1. Przygotowanie ratyfikacji Konwencji ramowej Rady Europy w sprawie znaczenia dziedzictwa kulturowego dla społeczeństwa.
2. Wspieranie budowania świadomości społecznej funkcji dziedzictwa kulturowego jako podstawy kształtowania się tożsamości narodowej i

społeczności lokalnych.

3. Promocją zasobu dziedzictwa za pośrednictwem Internetu.
4. Zwiększanie dostępu do zasobu dziedzictwa i ułatwienie jego odbioru społecznego.

KONCEPCJA PRZESTRZENNEGO ZAGOSPODAROWANIA KRAJU DO ROKU 2030

Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju została przyjęta przez Radę Ministrów dnia 13 grudnia 2011 r. Dokument określa zasady polityki państwa w dziedzinie przestrzennego zagospodarowania kraju w perspektywie najbliższych kilkunastu lat.

Polityka przestrzennego zagospodarowania kraju realizuje cele rozwoju kraju w odniesieniu do całości przestrzeni polskiej. Biorąc pod uwagę nowy paradygmat polityki rozwoju cel strategiczny (ponadczasowy) polityki przestrzennego zagospodarowania kraju można określić następująco: Efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie.

Tak sformułowany cel – przy doborze odpowiednich celów cząstkowych oraz instrumentów wdrożeniowych – realizowany jest przez wszystkie podmioty publiczne wykonujące zadania rozwojowe w zakresie swoich kompetencji na różnych poziomach zarządzania, w różnych obszarach tematycznych i w odniesieniu do różnych terytoriów.

Drogą do zapewnienia realizacji celu strategicznego polityki przestrzennego zagospodarowania kraju jest koncentracja działań podmiotów publicznych w wybranych obszarach tematycznych i na wyodrębnionych terytoriach. W odniesieniu do diagnozy sytuacji, uwarunkowań oraz trendów rozwojowych sformułowano sześć wzajemnie powiązanych celów polityki przestrzennego zagospodarowania kraju w horyzoncie roku 2030:

- Cel 1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu

policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności;

- Cel 2. Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów;
- Cel 3. Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej;
- Cel 4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski;
- Cel 5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej kraju na zagrożenia naturalne i utraty bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa;
- Cel 6. Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

Koncepcja wskazuje, iż wzmocnienie ładu przestrzennego na poziomie zarządzania zasobem krajobrazów kulturowych i przyrodniczych będzie jednocześnie służyło wdrożeniu zapisów Konwencji Krajobrazowej Rady Europy. Podstawowymi formami ochrony krajobrazów powinny zostać formy dotychczas stosowane: parki krajobrazowe, pomniki historii, parki kulturowe oraz – dla obiektów rangi międzynarodowej – wpis na listę dziedzictwa kulturowego lub przyrodniczego UNESCO.

Stwierdzono, że promocja dziedzictwa kulturowego wpłynęła na wzrost rozpoznawalności i atrakcyjność polskiej przestrzeni. Dbalność o spuściznę kultury dawnych mieszkańców ziem polskich i wspieranie zachowanych tradycji lokalnych sprzyjają rozwojowi turystyki i wspomagają proces identyfikacji tożsamości kulturowej migrantów. Krajobraz ważny dla historii kultury jest chroniony na równi z krajobrazami charakterystycznymi dla regionów geograficzno- przyrodniczych w zintegrowanej z siecią przyrodniczą rozwiniętej sieci parków kulturowych i pomników historii.

NARODOWA STRATEGIA ROZWOJU KULTURY NA LATA 2004 – 2013 ORAZ UZUPEŁNIENIE STRATEGII NA LATA 2004 – 2020

Strategiczne cele polityki państwa w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami zostały zawarte w dokumencie o nazwie Narodowa Strategia Rozwoju Kultury na lata 2004 – 2013 (przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 21 września 2004 r.) oraz jego uszczegółowieniu „Uzupełnienie Narodowej Strategii Rozwoju Kultury na lata 2004 – 2020” (przyjętym w 2005 r.). Są to rządowe dokumenty tworzące ramy dla nowoczesnego mecenatu państwa w sferze kultury, a przede wszystkim dla nowoczesnie pojmowanej polityki kulturalnej państwa, funkcjonującej w warunkach rynkowych, w połączeniu z perspektywami kolejnych okresów programowania Unii Europejskiej.

Głównym celem strategii jest działanie na rzecz zrównoważonego rozwoju kulturalnego regionów w Polsce.

Dokumentem służącym wdrożeniu Narodowej Strategii Rozwoju Kultury jest Narodowy Program Kultury „Ochrona Zabytków i Dziedzictwa Kulturowego na lata 2004-2013”. W programie zapisano następujące priorytety i działania:

➤ **Priorytet 1. Aktywne zarządzanie zasobem stanowiącym materialne dziedzictwo kulturowe**

Działania realizowane w ramach niniejszego priorytetu mają na celu materialną poprawę stanu zabytków, ich adaptację i rewitalizację oraz zwiększenie dostępności do nich mieszkańców, turystów i inwestorów. Realizacja działań pozwoli na zwiększenie atrakcyjności regionów, a także wykorzystanie przez nie potencjału związanego z posiadanym dziedzictwem kulturowym.

- Działanie 1.1. Budowa nowoczesnych rozwiązań organizacyjno-finansowych w sferze ochrony zabytków
- Działanie 1.2. Kompleksowa rewaloryzacja zabytków i ich adaptacja na cele kulturalne, turystyczne, edukacyjne, rekreacyjne i inne cele społeczne
- Działanie 1.3. Zwiększenie roli zabytków w rozwoju turystyki i przedsiębiorczości poprzez tworzenie zintegrowanych narodowych produktów turystycznych.

➤ **Priorytet 2. Edukacja i administracja na rzecz ochrony i zachowania dziedzictwa kulturowego**

- Działanie 2.1. Rozwój zasobów ludzkich oraz podnoszenie świadomości społecznej w sferze ochrony dziedzictwa kulturowego
- Działanie 2.2. Ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego przed nielegalnym wwozem, wywozem i przewozem przez granicę.

Uzupełnienie Narodowej Strategii Rozwoju Kultury na lata 2004-2020, opracowane przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2005 r., zawiera ważny z punktu widzenia Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami Program Operacyjny „Dziedzictwo kulturowe”.

Priorytet i tego Programu dotyczy rewaloryzacji zabytków nieruchomych i ruchomych. Celami tego priorytetu są:

- poprawa stanu zachowania zabytków,
- zwiększanie narodowego zasobu dziedzictwa kulturowego (w tym także liczby stanowisk archeologicznych),
- kompleksowa rewaloryzacja zabytków i ich adaptacja na cele inne niż kulturalne,
- zwiększenie roli zabytków i muzealiów w rozwoju turystyki i przedsiębiorczości poprzez tworzenie zintegrowanych narodowych produktów turystycznych,
- poprawa warunków instytucjonalnych, prawnych i organizacyjnych w zakresie ochrony zabytków i ich dokumentacji,
- zabezpieczenie zabytków, muzealiów i archiwaliów przed skutkami klęsk żywiołowych, kradzieżami i nielegalnym wywozem za granicę oraz na wypadek sytuacji kryzysowych i konfliktu zbrojnego.

5.2 RELACJE GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI Z OPRACOWANIAM I WYKONANYMI NA POZIOMIE WOJEWÓDZKIM

WOJEWÓDZKI PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO NA LATA 2013-2016

Program opieki nad zabytkami województwa wielkopolskiego na lata 2013-2016, przyjęty został uchwałą nr XXXVIII/763/13 przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego dnia 28 października 2013 r. Program ten jest aktualizacją i kontynuacją Programu opieki nad zabytkami dla województwa wielkopolskiego, opracowanego na lata 2008- 2011.

Program, zawiera wiele ważnych informacji, których źródłem jest Raport o stanie zabytków na terenie województwa wielkopolskiego oraz założenia programu ochrony zabytków. Podstawowym zadaniem programu jest stymulowanie wszelkich działań na rzecz opieki nad zabytkami. W dokumencie, omówione zostały zabytki nieruchome, ruchome i archeologiczne województwa wielkopolskiego oraz przedstawiony został w formie tabelarycznej zasób zabytków nieruchomych i archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków, a także znajdujących się w ewidencji zabytków z terenu poszczególnych powiatów województwa.

W programie, wyznaczono pięć celów wraz z zadaniami, które będą realizowane przez Samorząd Województwa Wielkopolskiego w miarę posiadanych środków:

- Cel 1: Działania zmierzające do poprawy stanu zachowania zabytków
- Cel 2: Ochrona zabytków z uwzględnieniem krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego
- Cel 3: Podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków
- Cel 4: Promocja dziedzictwa kulturowego województwa wielkopolskiego
- Cel 5: Upowszechnianie wiedzy o regionie

W odniesieniu do gminy Grodzisk Wielkopolski szczególne znaczenie ma cel 4, w ramach którego zaplanowano działanie Promocja już istniejących Pomników Historii położonych na terenie województwa, bezpośrednio wiążący się z zespołem klasztornym w Lubiniu stanowiącym właśnie Pomnik Historii.

STRATEGIA ROZWOJU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO DO 2020 ROKU - WIELKOPOLSKA 2020

Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego do 2020 roku. Wielkopolska 2020, przyjęta została uchwałą nr XXIX/559/12 przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego dnia 17 grudnia 2012 r. Jest to aktualizacja Strategii rozwoju województwa wielkopolskiego do 2020 roku, przyjętej uchwałą nr XLII/692A/05 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 17 grudnia 2005 r. Strategia określa kierunki, cele i uwarunkowania rozwoju województwa. Wytyczne te stanowią podstawę konstrukcji planu zagospodarowania przestrzennego, dzięki czemu stają się one czynnikiem determinującym, również poprzez zachowanie i poprawę jakości krajobrazu kulturowego i przyrodniczego.

Wizja Wielkopolski: Wielkopolska 2020 roku w wyniku stopniowego osiągnięcia celów strategii ma być regionem inteligentnym, innowacyjnym i spójnym. Misją określoną w strategii jest:

- Skupienie wszystkich podmiotów działających na rzecz wzrostu konkurencyjności regionu, poprawy warunków życia mieszkańców oraz odsunięcia perspektywy zapaści demograficznej.
- Uzyskanie efektu synergii przez stworzenie spójnej koncepcji wykorzystania środków publicznych.
- Wykorzystanie własnych instrumentów dla uzyskania efektu dźwigni.

Celem generalnym strategii jest efektywne wykorzystanie potencjałów rozwojowych na rzecz wzrostu konkurencyjności województwa, służące poprawie jakości życia mieszkańców w warunkach zrównoważonego rozwoju. Dla celu generalnego ustalono osiem celów strategicznych, wraz z celami operacyjnymi. W

zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego największe znaczenie ma cel operacyjny 8.10. Ochrona i utrwalanie dziedzictwa kulturowego.

Stwierdza on, że jednym z fundamentów kapitału społecznego jest tożsamość regionalna, otwartość na inne kultury oraz tolerancja. Bez poczucia tożsamości i znajomości własnej kultury nie można budować więzi społecznych. Rozwój społeczny, w tym tożsamość kulturowa, jest ważnym czynnikiem kształtowania konkurencyjności regionu. Wielkopolska może być regionem, który nie tylko wspiera wewnętrzny rozwój kulturalny, ale również przyciąga jednostki kreatywne, działające w przestrzeni kultury, poprzez stworzenie wizerunku regionu otwartego na mobilność idei oraz odmienne wzorce i wartości kulturowe. Cel ten realizowany powinien być przez następujące kierunki działań:

- Promocja kultury regionalnej.
- Poprawa warunków dla utrwalania tożsamości oraz upowszechniania dorobku kultury lokalnej i regionalnej.
- Ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego oraz historycznego regionu.
- Rozwój cyfrowego systemu zarządzania dobrami kultury.
- Wsparcie rozwoju kultury jako jednego z kreatywnych sektorów gospodarki regionu i rozwój przedsiębiorczości w tej dziedzinie.
- Wzmocnienie pluralizmu kulturowego jako rozwojowej przeciwwagi dla dziedzictwa kulturowego regionu, odpowiedzialnego za stałe elementy kultury.
- Stymulacja przepływu treści kulturowych (transfer międzykulturowy) oraz wewnętrznej innowacji w sferze kultury, jako niezbędnych czynników rozwoju kultury.
- Zmniejszanie przestrzennych, społecznych i ekonomicznych dysproporcji w dostępie do kultury.

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego został przyjęty przez Sejmik Województwa Uchwałą Nr XLII/628/2001 z dn. 26 listopada 2001 r., a następnie zmieniony uchwałą nr XLVI/690/10 w dniu 26 kwietnia 2010 roku. Zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego województwa, cele zagospodarowania przestrzennego można sprowadzić do 3 zasadniczych kategorii:

- efektywne wykorzystanie stanu zainwestowania,
- tworzenie warunków do poprawy jakości życia i rozwoju zrównoważonego,
- zwiększenie konkurencyjności województwa.

Za podstawowe zasady zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego uznano:

- tworzenie warunków do współistnienia środowiska przyrodniczego i zurbanizowanego,
- zachowanie dziedzictwa kulturowego i wpisanie go w struktury przestrzenne i otaczający krajobraz,
- tworzenie wielofunkcyjnych struktur przestrzennych (przełamanie monofunkcyjności),
- dążenie do dalszej intensyfikacji rozwoju najbardziej aktywnych gospodarczo obszarów z równoczesnym przełamywaniem impasu gospodarczego obszarów wymagających aktywizacji.

W planie przyjęto dwie podstawowe zasady w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego:

- podstawową zasadą pozwalającą na zachowanie dóbr kultury dla przyszłych pokoleń jest bezwzględne przestrzeganie obowiązującego w tym zakresie

prawa, ujętego w ustawie z dnia 15 lutego 1962r. o ochronie dóbr kultury (Dz. U. z 1999r. Nr 98, poz. 1150); drugim aktem prawnym stanowiącym o ochronie dóbr kultury znajdujących się w zbiorach muzealnych jest ustawa z dnia 21 listopada 1996r. o muzeach;

- ochrona krajobrazu kulturowego może być realizowana poprzez właściwe zapisy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, przy wykorzystaniu wytycznych jakie w tym zakresie zapisane zostały w programie Ministra Kultury i Sztuki.

5.3 RELACJE GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI Z OPRACOWANIAM WYKONANYMI NA POZIOMIE POWIATU

STRATEGIA ROZWOJU POWIATU GRODZISKIEGO NA LATA 2013-2020

Strategia rozwoju powiatu grodziskiego jest mało szczegółowym dokumentem, który tematykę ochrony dziedzictwa kulturowego porusza bardzo ogólnikowo, mimo wyznaczenia szeregu celów szczegółowych. W zasadzie jedyne zapisy w tym temacie znaleźć można w celu szczegółowym 6 Rozwijanie aktywności fizycznej i kulturalnej w społeczności lokalnej. W jego ramach do realizacji przewidziano następujące cele operacyjne:

Cel operacyjny 6.1. Wspieranie osób prawnych i fizycznych we właściwym utrzymaniu obiektów wpisanych do rejestru zabytków.

Cel operacyjny 6.2. Pozyskiwanie sponsorów oraz współfinansowania środków zewnętrznych wspierających kulturę i lokalne tradycje powiatu.

Brak jakichkolwiek konkretnych zaleceń, w jaki sposób powyższe cele mają być realizowane, należy zatem zwrócić uwagę na konieczność aktualizacji niniejszego

dokumentu o postulaty związane z ochroną dziedzictwa kulturowego ziemi grodziskiej.

POWIATOWY PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI POWIATU GRODZISKIEGO

Na rok 2015 powiat grodziski nie posiada powiatowego programu opieki nad zabytkami.

5.4 RELACJE GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI Z OPRACOWANIAM WYKONANYMI NA POZIOMIE GMINY

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY GRODZISK WIELKOPOLSKI

Studium zostało uchwalone przez Radę Miejską uchwałą nr XLII/268/2002 z dnia 19 września 2002 r.

W rozdziale III " Diagnoza stanu istniejącego" pkt. 4 pt. „Środowisko kulturowe” scharakteryzowano środowisko kulturowe miasta i gminy oraz stan zachowania zasobów osadnictwa pradziejowego i historycznego. Zaprezentowano pełną ewidencję obiektów objętych ochroną konserwatorską, zarówno wpisanych do rejestru Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (chronionych prawnie), znajdujących się w Grąblewie Grodzisku Wielkopolskim, Kąkolewie, Piaskach, Ptaszkowie i Woźnikach (część A) jak i pozostałych nie wpisanych do rejestru zabytków szczególnie cennych kulturowo (część B). Przedstawiono także obszary ochrony konserwatorskiej związane z zasobami archeologicznymi gminy (C).

W rozdziale IV pt. „Uwarunkowania rozwoju gminy” za podstawę ustalania kierunków w jakich może rozwijać się gmina są między innymi uwarunkowania wynikające z istniejącego zainwestowania, ze stanu i ochrony środowiska przyrodniczego oraz obowiązku ochrony wartości kulturowych i krajobrazowych.

W pkt. 1. („Uwarunkowania rozwoju gminy wynikające z dotychczasowego zainwestowania terenów”) stwierdzono że:

- nienaruszalna jest struktura funkcjonalno- przestrzenna miasta
- na terenach wiejskich bezwzględne utrzymanie wymagają istniejące wsie z historycznie ukształtowaną zabudową koncentrującą się wokół zespołów pałacowych, dworskich czy folwarcznych objętych ochroną konserwatorską

W pkt. 3. („Uwarunkowania rozwoju gminy wynikające ze stanu i ochrony środowiska przyrodniczego”), stwierdzono, że szczegółowego potraktowania ze względu na walory środowiska przyrodniczego wymagają m.in. projektowane obszary chronionego krajobrazu.

W pkt.4. („Uwarunkowania rozwoju gminy wynikające z ochrony wartości kulturowych i krajobrazowych”) stwierdzono że zasoby dziedzictwa kulturowego stanowią trwałe i istotny element struktury funkcjonalno- przestrzennej gminy. Za tereny o największym znaczeniu dla rozwoju gminy uznano te, które są atrakcyjne krajobrazowo i dodatkowo wzbogacone są o zasoby kulturowe, na których można rozwijać m.in. turystykę (zachodnia część gminy). Mniejszą szansę w rozwoju dają natomiast gminie obszary bogate w zasoby dziedzictwa kulturowego, ale położone na płaskim obszarze rolniczym, gdzie można spodziewać się tylko niewielkiego ruchu turystycznego (turystów zainteresowanych wyłącznie historią lub historią sztuki)

Zauważono także szereg problemów utrudniających swobodne gospodarowanie w obrębie zabytków lub ich otoczenia wynikających z konieczności ich ochrony. Problemy te dotyczą właścicieli i użytkowników obiektów objętych ochroną (konieczność uzgadniania lub opiniowania wszelkich zmian z WWKZ) oraz Urzędu Miejskiego wynikających z obowiązku uwzględniania wytycznych konserwatorskich przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, a także na obszarach ochrony archeologiczno- konserwatorskiej, na których podjęcie jakichkolwiek inwestycji związanych z pracami ziemnymi musi być uzgodnione z Konserwatorem Zabytków Archeologicznych.

Założono także, że na terenie miasta i gminy nie planuje się radykalnych przekształceń funkcjonalno-przestrzennych, które stanowiłyby szczególne zagrożenie dla zasobów dziedzictwa kulturowego.

Uznano, że największym zagrożeniem może być brak świadomości społeczeństwa odnośnie potrzeby chronienia tych zasobów i brak środków finansowych na utrzymanie ich na odpowiednim poziomie.

W pkt. 5 („Społeczne i gospodarcze uwarunkowania rozwoju gminy”) zauważono że problemem może być restauracja zabudowy w śródmieściu, w której znaczny udział stanowią obiekty objęte ochroną konserwatorską, uniemożliwiająca wyburzenie budynków i postawienie nowych.

W rozdziale V pt. „Kierunki rozwoju przestrzennego gminy” w pkt.1 wśród celów rozwoju gminy wymieniono „zachowanie i podniesienie walorów istniejącego środowiska kulturowego”

W pkt.2 („Podział przestrzeni gminy”), wśród obszarów wyłączonych spod zabudowy, objętych różnymi formami ochrony wymieniono parki podworskie.

W pkt.3 („Kierunki ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego”), przy określaniu zasad ochrony środowiska przyrodniczego i kierunków kształtowaniu krajobrazu założono:

- zachowanie 22 pojedynczych gatunków drzew znajdujących się w rejestrze WKP oraz 58 drzew uznanych za pomniki przyrody, 3 grupy drzew i 1 aleję
- zachowanie 2 zabytkowych parków w Grodzisku Wielkopolskim i Ptaszkowie, wpisanych do rejestru zabytków oraz 2 parków nie posiadających ewidencji w Lulinie i Lasówkach.

W pkt. 5 („Zasady ochrony dóbr kultury”), przyjęto między innymi następujące założenia:

- podstawową zasadą pozwalającą na zachowanie dóbr kultury dla przyszłych pokoleń jest bezwzględne przestrzeganie obowiązującego w tym zakresie prawa (ustawa o ochronie dóbr kultury z dnia 15.02.1962 r.)
- systematyczną weryfikację gminnych zasobów zabytków na podstawie danych od WKZ i Archeologa Wojewódzkiego
- obowiązkowe (określone ustawą o ochronie dóbr kultury i muzeach) uzgadnianie przez właścicieli i użytkowników obiektów wpisanych do rejestru

zabytków z WKZ wszelkich zmian w zakresie funkcji, formy i detali architektonicznych, wystroju wewnątrz itp., natomiast właściciele i użytkownicy cennych kulturowo obiektów objętych ochroną zobowiązuje do zasięgnięcia opinii WKZ w zakresie ww. zmian

- obowiązek dla Gminy Grodzisk Wielkopolski uwzględniania wytycznych konserwatorskich przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla obiektów objętych ochroną lub będących w ich sąsiedztwie, o ile zagospodarowanie to może w jakikolwiek sposób naruszyć wartość obiektów chronionych
- Urząd Miejski szczególną troską otacza miejsca pamięci narodowej i nieczynne cmentarze poprzez: sprzątanie ich otoczenia, odnawianie tablic informacyjnych, remonty dróg dojazdowych itp., a w odniesieniu do obiektów zabytkowych, których nie jest właścicielem zobowiązany jest wymusić (odpowiednimi przepisami prawa lokalnego) przynajmniej utrzymanie porządku i czystości w bezpośrednim sąsiedztwie.
- w zakresie ochrony krajobrazu działania gminy sprowadzają się do przestrzegania ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i studium

W pkt. 7 („Kierunki i zasady rozwoju infrastruktury technicznej”) planuje się między innymi:

- w zakresie dróg wojewódzkich obejście zachodnie miasta Grodzisk Wielkopolski i północne w ciągu drogi wojewódzkiej nr 308 Nowy Tomyśl-Grodzisk Wlkp.
- w zakresie odprowadzenia ścieków projektuje się powstanie 3 oczyszczalni ścieków w Kąkolewie, Ptaszkowie i Woźnikach.

6. ZASOBY DZIEDZICTWA I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO GMINY

6.1 CHARAKTERYSTYKA GMINY GRODZISK WIELKOPOLSKI

Grodzisk Wielkopolski to miasto zlokalizowane w miejsko - wiejskiej Gminie Grodzisk Wielkopolski, w zachodniej części województwa wielkopolskiego, w północnej części powiatu grodziskiego. Gmina Grodzisk Wlkp. graniczy z 5 gminami województwa wielkopolskiego należącymi do 2 powiatów: od południa i południowego - zachodu jest to Gmina Rakoniewice, od południa i południowego - wschodu Gmina Kamieniec, od wschodu natomiast Gmina Granowo - powiat grodziski, od zachodu i północnego - zachodu Gmina Nowy Tomyśl, od północy i północnego - wschodu Gmina Opalenica - powiat nowotomyski.

Powierzchnia gminy wynosi 134,5 km², z czego miasto Grodzisk Wielkopolski zajmuje powierzchnię ok. 6,4 km². Liczba ludności wg stanu na dzień 31.12.2010 r. wynosiła 19.125 osób, z czego miasto zamieszkuje 14.003 osób a pozostała część gminy - 5.122 osoby. Średnia gęstość zaludnienia wynosi 139 osób na 1 km². W skład gminy wchodzi 24 miejscowości, podzielone na 17 sołectw: Albertowsko, Borzysław, Biała Wieś, Chrustowo, Czarna Wieś, Grąblewo, Kąkolewo, Kobylniki, Kurowo, Lasówki, Ptaszkowo, Rojewo, Słocin, Snowidowo, Sworzyce, Woźniki, Zdrój.

Przez teren gminy przechodzą dwa główne ciągi komunikacyjne - droga krajowa nr 32 oraz droga wojewódzka nr 308. Droga nr 32 w Sęszewie (w odległości ok. 24 km na północny - zachód od Grodziska) łączy się z drogą krajową nr 5 Poznań - Wrocław, a w odległości ok. 65 km na południowy - zachód - z drogą krajową nr 3 Świnoujście - Jakuszyce. Uzupełnieniem sieci dróg są drogi powiatowe i gminne.

Zgodnie z regionalizacją Polski, Miasto i Gmina Grodzisk Wielkopolski położone jest w mezoregionie Pojezierza Poznańskiego, będącego fragmentem makroregionu Pojezierza Wielkopolsko - Kujawskiego. Pojezierze Poznańskie jest rozległą wysoczyzną od północy graniczącą z Obornicką Doliną Warty, od wschodu - z Poznańskim Przełomem Warty, od południa - z Doliną Środkowej Obry, będącą

fragmentem Pradoliny Warciańsko – Odrzańskiej. Ze względu na duże zróżnicowanie mezoregionu podzielony został na mikroregiony. Miasto i Gmina Grodzisk położona jest w obrębie 3 z 8 mikroregionów Pojezierza Poznańskiego:

- Równiny Nowotomyskiej,
- Wału Lwówecko-Rakoniewickiego,
- Równiny Opalenickiej.

Do naturalnych zespołów roślinnych występujących na terenie Miasta i Gminy należą lasy. Gmina Grodzisk Wielkopolski leży w obrębie Krainy Wielkopolsko - Pomorskiej i dzielnicy Wielkopolsko - Kujawskiej. Dzielnica ta charakteryzuje się warunkami sprzyjającymi rozwojowi borów sosnowych świeżych z domieszką gatunków liściastych: dębu, buku i grabu. Grunty pod lasami oraz tereny zadrzewione i zakrzewione zajmują około 30,5% powierzchni gminy, przy średniej dla województwa wielkopolskiego wynoszącej 25,2%.

W rejestrze Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody znajdują się 23 pojedyncze okazy drzew oraz jedna aleja lip szerokolistnych w Grodzisku Wlkp. przy ulicy Garbary. Drzewa pomnikowe występują w miejscowościach:

- Grodzisk Wlkp. – klon, jawor, buk zwyczajny, 2 jesiony wyniosłe 2 lipy szerokolistne, kasztanowiec zwyczajny, 2 dęby szypułkowe, topola biała, 3 cisy pospolite, buk pospolity,
- Albertowsko – dąb szypułkowy i kasztanowiec zwyczajny,
- Grąblewo – 3 dęby szypułkowe,
- Ptaszkowo – dąb szypułkowy,
- Woźniki – 2 dęby szypułkowe i lipa szerokolistna.

Drzewa uznane za pomniki przyrody na podstawie Uchwały Nr III/13/94 RMiG w Grodzisku Wlkp. z dnia 26 maja 1994 r. to aleja licząca 49 dębów czerwonych rosnących na terenie otuliny szkółki leśnej w Lasówkach.

Drzewa uznane za pomniki przyrody na podstawie Uchwały Nr III/18/95 RMiG w Grodzisku Wlkp. z dnia 08.06.1995 r. występują we wsiach:

- Albertowsko – dąb szypułkowy i buk zwyczajny,
- Czarna Wieś – 3 dęby szypułkowe,

- Kąkolewo – dąb szypułkowy,
- Lasówki – jesion wyniosły, dąb szypułkowy, cis pospolity, klon jawor i modrzew europejski,
- Słocin – dąb szypułkowy.

Drzewa uznane za pomniki przyrody na podstawie Uchwały Nr V/34/95 RMiG w Grodzisku Wlkp. z dnia 28.09.1995 r. występują w miejscowościach:

- Grodzisk Wlkp. – 2 wiązy szypułkowe, 2 sosny wejmutki, 3 olsze czarne, grab pospolity, jesion wyniosły, 10 lip szerokolistnych, dąb szypułkowy, kasztanowiec czerwony, kasztanowiec zwyczajny, klon jawor, 3 wierzby białe,
- Lasówki – lipa szerokolistna, 2 lipy drobnolistne, lipa pośrednia, 4 dęby szypułkowe, 2 jesiony wyniosłe, świerk pospolity, 2 klony jawory, klon zwyczajny, klon polny, buk zwyczajny, czereśnia ptasia, grab pospolity, modrzew europejski i robinia akacja.

Ponadto uznano za pomniki 3 grupy drzew na terenie miasta Grodziska Wlkp. Są to:

- grupa 16 drzew (dąb szypułkowy, klon zwyczajny, grab pospolity i lipa szerokolistna),
- grupa 18 drzew (dąb szypułkowy, grab pospolity, jesion wyniosła, lipa szerokolistna),
- grupa 6 drzew (lipa szerokolistna i drobnolistna).

6.2 RYS HISTORYCZNY GMINY GRODZISK WIELKOPOLSKI

Dzieje gminy powiązane są ściśle z historią miasta Grodziska Wielkopolskiego. Najstarsze, znane ślady osadnictwa na tym terenie sięgają młodszej epoki kamienia-okresu neolitu (4500- 1800 l. p.n.e.). Pierwsze wzmianki pochodzą z średniowiecza i informują iż wsie leżące na obszarze dzisiejszej gminy wchodziły w skład dóbr książęcych. W przywileju Przemysła I z 1257 roku dla cystersów z Paradyża, książę zezwalał na lokowanie wsi znajdujących się w dobrach klasztornych na prawie niemieckim. Wśród

wsi należących do cystersów obok Grodziska, wymieniane były między innymi Kiełpin, Miłostowo i Słocin. W XIV wieku Grodzisk należał do Borkowiców, a po konfiskacie ich dóbr przeszedł w ręce rycerza Wichny. Kolejnymi właścicielami były rody Pałuków, Ostrorogów i Opalińskich, w których rękach dobra pozostawały do wygaśnięcia tego rodu w 1755 roku. W skład dóbr wchodziły wsie Piaski, Chrustowo, Ujazdek, Młyniewo, Doktorowo, Kobylniki, Opalenica, Słocin, Jastrzębniki, i Zdrój. Spadkobiercami Opalińskich byli ks. Adam Czartoryski oraz wojewoda Dąbski, którzy odsprzedali dobra Szymonowi Cohenowi, bankierowi warszawskiemu Schultzowi oraz Henrykowi Łubieńskiemu. Kolejnymi właścicielami dóbr na terenie gminy były rodziny niemieckie. Majątek Grodzisk wraz z folwarkami znalazł się w rękach rodziny Heyderów. W okresie dwudziestolecia międzywojennego na większości obszaru gminy przeważały średnie i małe gospodarstwa chłopskie. Wielkoobszarowe majątki ziemskie zajmowały w tym czasie około 28% powierzchni. Wszystkie majątki (łącznie 7) należały do rodzin polskich. Największym właścicielem ziemskim był hrabia Piotr Skórzewski, do którego należały majątki w Grodzisku Wielkopolskim, Młyniewie, Piaskach, Słocinie i Zdroju. Do Zygmunta Kurnatowskiego należały dobra w Borzysławiu i Woźnikach, a w rękach rodziny Żółtowskich znajdował się majątek w Ptaszkowie. Po II wojnie światowej kilka dawnych majątków ziemskich przekształcono w Państwowe Gospodarstwa Rolne. Wśród nich były Grąblewo, Młyniewo, Piaski i Woźniki, które weszły w skład wzorcowego kombinatu PGR w Ptaszkowo.

Grodzisk Wielkopolski (pierwotnie nosił nazwę Grodziszczce, Grodziszczko lub Grodzisko) funkcjonował jako gród obronny już w okresie średniowiecza, a w 1303 roku (?) otrzymał prawa miejskie. Rozwojowi miasta w okresie średniowiecza sprzyjało korzystne położenie przy szlaku handlowym z Poznania na Dolny Śląsk. Podstawą bytu jego mieszkańców była produkcja sukna oraz handel solą i sukniem. W XVI wieku Grodzisk Wielkopolski był ważnym ośrodkiem ruchu reformacyjnego, który wspierali ówcześni właściciele miasta Ostrorogowie. W 1563 roku Stanisław Ostroróg oddał kościół parafialny w Grodzisku protestantom i założył w mieście szkołę, w której wykładał m.in. znany pedagog i kaznodzieja, piszący w języku polskim Erazm Gliniczner- Skrzetuski. W mieście przebywał również i pracował w latach 1579-1581, poznański drukarz Melchior Nehring, usunięty z Poznania za druk książek protestanckich. Zapewne korzystne położenie miasta przy szlaku handlowym i otwartość jego właścicieli na nowych osadników, w tym innowierców, przyciągnęła w XVI wieku do Grodziska ludność żydowską. Pierwsza wzmianka o Żydach pochodzi z

1505 roku, gdzie w dokumentach dotyczących miasta wymieniony został Żyd Abraham z Grodziska. W 1594 roku Jan Ostroróg wprowadził na nowo do Grodziska katolicyzm.

W związku z napływem ludności założono w 1593 roku w sąsiedztwie średniowiecznego miasta, tzw. nowe miasto, nie posiadające jednak odrębnej administracji. W tym samym czasie zaczęła się w Grodzisku rozwijać produkcja piwa dzięki zasobom doskonałej w smaku wody źródlanej i przywilejowi dla piwowarów i mielcarzy, nadanemu w 1601 roku. W latach 1626-1775 roku Grodzisk należał do rodziny Opalińskich. Pierwszym właścicielem miasta z tego rodu był Jan z Bnina Opaliński, a ostatnim Wojciech Leon (ostatni męski potomek rodu). W XVII wieku miasto zniszczył pożar. W wyniku II rozbioru Polski w 1793 roku miasto liczące wtedy 2500 mieszkańców zajęli Prusacy. W latach 1807- 1815 miasto wchodziło w skład Księstwa Warszawskiego, a w wyniku postanowień Kongresu Wiedeńskiego w 1815 Grodzisk włączono do Prus. Przez cały okres zaborów miasto było silnym ośrodkiem ruchu niepodległościowego, począwszy od insurekcji kościuszkowskiej po Powstanie Wielkopolskie. W 2 poł. XIX wieku, po likwidacji powiatu bukowskiego, miasto stało się siedzibą powiatu grodziskiego, istniejącego do 1932 roku, kiedy to straciło status miasta powiatowego na rzecz Nowego Tomysła. Rozwojowi miasta na przełomie XIX/XX wieku sprzyjało uruchomienie w 1881 roku linii wąskotorowej łączącej się z magistralą kolejową z Poznania do Berlina. Zintensyfikował się handel produktami rolnymi, a także rozwinęło się browarnictwo. W początku XX wieku w mieście funkcjonowało 5 browarów.

W ciągu 10 lat pomiędzy 1900 a 1910 rokiem wzrosła też liczba mieszkańców z 3800 do 5800. Po odzyskaniu niepodległości, mimo kryzysu ekonomicznego miasto rozwijało się nadal dzięki przemysłowi rolno spożywczemu. W okresie międzywojennym powstała w mieście rzeźnia, zmodernizowano pierwszą w Wielkopolsce elektrownię, a w 1927 uruchomiono Miejskie Gimnazjum przekształcone później w liceum.

Po reformie administracyjnej z 1999 roku gmina Grodzisk Wielkopolski znalazła się w powiecie grodziskim, a siedziba gminy stała się jednocześnie siedzibą powiatu..

6.3 ZABYTKI NIERUCHOME Z TERENU GMINY

Do najcenniejszych zabytków zachowanych na obszarze gminy należy układ urbanistyczny Grodziska Wielkopolskiego, obejmujące obszar starego miasta lokacyjnego, wytyczony w XIII i XIV wieku, nowego miasta, kształtujący się od końca XVI wieku oraz przedmieść Grodziska, zurbanizowanych w XIX i XX wieku. Do dziś czytelna jest na obszarze Starego miasta pierwotna sieć ulic w układzie szachownicowym, niezmieniona od czasów lokacji oraz przebieg fosy okalającej ten teren. Z narożników czworokątnego rynku swój początek bierze osiem wylotowych ulic (Poznańska, Wawrzyniaka, Mickiewicza, Ratuszowa, 27 Stycznia, Rakoniewicka, Bł. Bernarda oraz Przekop). W centrum starego rynku stoi nowożytny ratusz wybudowany około 1830 roku. Zarówno w rynku staromiejskim jak i na przyległych uliczkach, zachował się dawny podział na bloki zabudowy, oraz częściowo układ dawnych wąskich parceli. Do dziś nie zmienił się również pierwotny układ nowego miasta z prostokątnym tzw. Nowym Rynkiem (Plac Powstańców Wielkopolskich) i ulicami odchodzącymi z jego naroży. W centrum rynku stoi kościół poewangelicki (oddany do użytku 6 czerwca 1905 roku), obecnie parafialny p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa. Obie części miasta łączy obecnie ulica Szeroka z zachowanym dawnym układem działek. Stanowi ona oś kompozycji, wokół której koncentrują się kwartały mniej lub bardziej zwartej zabudowy mieszkalno- przemysłowej, oddzielone od siebie siecią wąskich uliczek o charakterze gospodarczym

Na obszarze miasta znajduje się bardzo dobrze zachowany zespół budynków sakralnych z kościołem parafialnym p.w. Św. Jadwigi, dawnym kościołem szpitalnym (cmentarnym) p.w. Św. Ducha, kościołem pobernardyńskim wraz z klasztorem, p. w. Najświętszego Imienia Jezus i Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny oraz wspomniany kościół ewangelicki. Początki kościoła farnego p.w. Św. Jadwigi, sięgają XV wieku. Gotycka świątynia została wybudowana po 1426 roku. W 1 poł. XVII wieku obiekt został przebudowany z inicjatywy Opalińskich przez Krzysztofa Bonadurę Starszego, wzorującego się na kościele Santa Giustina w Padwie. Poświęcenia kościoła dokonano w 1649 roku. Kolejne przebudowy (przede wszystkim wieży kościelnej) w 2 poł. XVIII wieku i 2 poł. XIX wieku, spowodowane były zniszczeniami wywołanymi przez kataklizmy. We wnętrzu kościoła znajduje się rokokowy ołtarz z obrazem Matki Boskiej Różańcowej z 1640 roku, pędzla Bartłomieja Strobla.

Kolejnym cennym obiektem sakralnym na terenie miasta jest kościół pobernardyński, wybudowany w latach 1687- 1696 (prawdopodobnie według projektu Krzysztof Bonadury Młodszeo) i przebudowany około 1739 roku oraz przylegający do niego klasztor. Po kasacie klasztoru około 1830 roku, kościół stał się filią parafii farnej. We wnętrzu kościoła znajdują się między innymi obraz przedstawiający Adorację Imienia Jezus przez Jana Kazimierza pochodzący z ok. 1662 roku, nagrobek Wojciecha Opalińskiego w formie rokokowego ołtarzyka. Drewniany kościół cmentarny p. w. Świętego Ducha został wybudowany w 1663 roku, z inicjatywy księdza Jana Wolsztyńskiego. Jest to budynek zrębowy oszalowany, z przylegającą dwukondygnacyjną wieżą oraz zakrystią z muru pruskiego. Ściany kościoła zdobi XVIII wieczna polichromia, a wyposażenie stanowią m.in. XVII i XVIII wieczne obrazy Matki Boskiej Pocieszenia, Zesłania Ducha Świętego oraz świętych.

Do szczególnie interesujących zaliczyć można także zespół budynków użyteczności publicznej, powstałych przeważnie na przełomie XIX i XX wieku, m. in. wspomnianego ratusza, budynków starostwa, szkoły podstawowej nr 2, liceum ogólnokształcącego, sądu i więzienia.

W Grodzisku znajduje się też szereg budynków mieszkalnych, wśród których na szczególną uwagę zasługują XVIII. wieczne karczmy i zajazdy (ul. Poznańska 1, 9 oraz Kościelna 2). Najbardziej interesujące XVIII i XIX wieczne zlokalizowane są przy ulicach Św. Anny, Kolejowej, Kościelnej, Mickiewicza, Poznańskiej, Przemysłowej, Starym Rynku, Szerokiej, Wawrzyniaka oraz Żwirki i Wigury. Wśród najciekawszych obiektów zabytkowych w Grodzisku Wielkopolskim, podkreślających specyfikę miasta wymienić należy także obiekty związane z przemysłem piwowarskim z zespołami browarów przy ul. Kolejowej i Przemysłowej na czele oraz założenie dworsko-parkowe przy ulicy Rakoniewickiej.

Wśród obiektów szczególnie cennych zlokalizowanych na terenie gminy wymienić należy zespół Klasztoru Reformatów w Woźnikach, zespół kościoła Parafialnego p.w. św. Piotra i Pawła w Ptaszkowie, kościół poewangelicki w Kąkolewie, pałac myśliwski wraz z parkiem naturalistycznym w Lasówkach, zespół dworsko-parkowy w Grąblewie oraz zespoły folwarczne w Borzysławiu, Lulinie, Młyniewie, Grodzisku-Pantaleonowie, Osiedlu-Piaskach, Ptaszkowie, Słocinie, Grąblewie i Woźnikach.

Zespół klasztorny w Woźnikach położony na Wzgórzu Wyrwał jest użytkowany przez zakon Braci Mniejszych Franciszkanów. Jest on doskonałym przykładem architektury baroku. Kościół klasztorny, p.w. Św. Franciszka został wybudowany w latach 1710-1723 według projektu Jana Catenaci, a towarzyszący mu klasztor powstał w latach 1727-1741.

W powstałym w 1 poł. XIX wieku założeniu dworsko- parkowym w Ptaszkowie nie zachował się do dziś dwór, zniszczeniu uległ również klasycystyczny spichlerz. W Ptaszkowie znajduje się również zabytkowa karczma pochodząca z tego samego okresu oraz szkoła wybudowana w 1 poł. XIX wieku.

Na terenie gminy występuje także wiele ciekawych przykładów budownictwa ołęderskiego z zagrodami m. in. w Albertowsku, Kąkolewie i Słocinie, a także szereg obiektów użyteczności publicznej z zespołami budynków szkolnych w Czarnej Wsi, Ptaszkowie, Sworzycach i Zdroju oraz pojedynczymi budynkami szkół w Grąblewie, Kąkolewie, Kobylnikach i Rojewie.

Na terenie gminy obok czterech cmentarzy rzymsko- katolickich, w ewidencji WWKZ znajduje się też 7 cmentarzy ewangelickich oraz 1 żydowski, przy czym żaden nie jest wpisany do rejestru zabytków.

Ponadto na terenie miasta i gminy znajdują się kilka figur przydrożnych zasługujących na szczególną uwagę. Wśród nich wspomnieć można figury o szczególnych walorach artystycznych i historycznych stojące przy kościołach poklasztornych w Grodzisku Wielkopolskim i klasztorny w Woźnikach Kąkolewie (NMP Niepokalanej, rokokowa, wykonana piaskowca, z 1750 roku) oraz w Kąkolewie i Grodzisku- Pantaleonowie.

OBIEKTY WPISANE DO REJESTRU ZABYTKÓW NIERUCHOMYCH Z TERENU GMINY GRODZISK WIELKOPOLSKI

Miasto Grodzisk Wielkopolski

- układ urbanistyczny, nr rej.: 2527/A z 14.03.1956

- kościół par. pw. św. Jadwigi, ul. Kościelna, 1426, 2 ćw. XVII, XIX, nr rej.: 2497/A z 17.01.1953

- kościół cmentarny, ob. par. pw. Świętego Ducha, ul. Rakoniewicka, drewn., 1663, nr rej.: 1517/A z 11.04.1974
- kościół ewangelicki, ob. rzym.-kat. pw. Najświętszego Serca Jezusowego, pl. Powstańców Wielkopolskich, 1910-12, nr rej.: 2182/A z 26.02.1990
 - zespół klasztorny bernardynów, ul. 3 Maja:
 - kościół pw. Imienia Jezus, 1687-96, nr rej.: 2384/A z 8.06.1955
 - klasztor, 1662, XIX, nr rej.: 415/A z 28.11.1968
 - ratusz, Stary Rynek 1, 1830, 1910, nr rej.: 2657/A z 29.12.1998
- dom, pl. św. Anny 8, mur.-szach., pocz. XIX, nr rej.: 1108/A z 8.05.1970
 - willa, ul. Kolejowa 5, pocz. XX, nr rej.: 2193/A z 10.05.1990
 - dom, ul. Kościelna 2, szach., XVIII, nr rej.: 1580/A z 27.07.1974
 - organistówka, ul. Kościelna 4, 1685, nr rej.: 386/A z 25.11.1968
 - dom, ul. Mickiewicza 8, szach., k. XVIII, nr rej.: 1109/A z 8.05.1970
 - dom, ul. Poznańska 1, szach., XVIII, nr rej.: 387/A z 25.11.1968
- dom, ul. Poznańska 7 (d. 5), szach., k. XVIII, nr rej.: 1110/A z 8.05.1970
- karczma, ob. dom, ul. Poznańska 9 (d. 7), szach., 1763, nr rej.: 388/A z 25.11.1968
 - dom, ul. Przemysłowa 16, szach., XVIII, nr rej.: 1111/A z 8.05.1970
 - zespół pałacowy, ul. Rakoniewicka / 27 Stycznia 7:
 - pałac, ob. muzeum, poł. XIX, nr rej.: 1516/A z 11.04.1974
 - park, ob. miejski, 2 poł. XVIII, nr rej.: 304/A z 17.10.1968
- oficyna z wozownią, ul. Rakoniewicka 8, 4 ćw. XIX, nr rej.: 14/Wlkp/A z 4.10.1999
- stróżówka, ul. Rakoniewicka 6a, 4 ćw. XIX, nr rej.: 13/Wlkp/A z 4.10.1999
 - dom, Stary Rynek 30 (d. 29), 1 poł. XIX, nr rej.: 1107/A z 8.05.1970
 - dom handlowy, ul. Szeroka 1, 1891, nr rej.: 2590/A z 29.05.1996
 - dom, ul. Szeroka 24, szach., 1 poł. XIX, nr rej.: 1112/A z 8.05.1970
 - dom, ul. Wawrzyniaka 2, szach., XVIII, nr rej.: 1114/A z 9.05.1970
 - dom, ul. Wawrzyniaka 13, szach., XVIII, nr rej.: 1115/A z 9.05.1970

- starostwo, ul. Żwirki i Wigury 1, 1905, nr rej.: 2370/A z 22.05.1995
 - budynek mieszkalno-gospodarczy, nr rej.: j.w.
- budynek sądu rejonowego, ul. Żwirki i Wigury 2, 1904-05, nr rej.: 2202/A z 1990
- studnia publiczna, Stary Rynek, 2 poł. XIX, nr rej.: 2184/A z 5.02.1990
 - browar, ul. Kolejowa 10, 1892, nr rej.: 42/Wlkp/A z 28.12.2000:
 - budynek administracyjny
 - kotłownia
 - rozlewnia piwa
- browar, ul. Przemysłowa 9, 1874, nr rej.: 48/Wlkp/A z 31.01.2001:
 - magazyn zboża
 - słodownia i suszarnia
 - budynek socjalny
- słodownia, ul. Przykop 3, 1882, nr rej.: 2589/A z 16.05.1996

Grąblewo

- zespół folwarczny, XIX/XX, nr rej.: 2641/A z 4.03.1998:
 - rządcówka
 - stajnia
 - obora
 - ogrodzenie (mur.-met.)
- brama dworska, pocz. XIX, nr rej.: 2642/A z 4.03.1998

Kąkolewo

- kościół ewangelicki, ob. rzym.-kat. par. pw. Niepokalanego Serca Matki Boskiej, 1880, nr rej.: A-2568 z 12.12.199

Piaski

- zespół folwarczny, nr rej.: 2327/A z 26.01.1995:

- kuźnia z warsztatem kołodziejskim, k. XIX

- remiza, k. XIX

- spichrz ze stodołą, k. XIX

- stajnia z wozownią, ob. obora, k. XIX

- dom socjalny, 1918

- gorzelnia, 1902

Ptaszkowo

- kościół par. pw. św.św. Piotra i Pawła, 1897-98, nr rej.: 1769/A z 7.06.1977

- zespół folwarczny:

- rządcówka, szach., 1 poł. XIX, 1962, nr rej.: 151/A z 16.07.1968

- obora, pocz. XIX, nr rej. j.w.

- park, k. XIX, nr rej.: 1941/A z 3.05.1984

- karczma, k. XVIII, nr rej.: 2499/A z 24.09.1953

- szkoła, 1 poł. XIX, nr rej.: 1078/A z 18.04.1970

Woźniki

- zespół klasztorny reformatów:

- kościół pw. św. Franciszka, 1706-23, nr rej.: 2390/A z 11.05.1933

- klasztor, 1poł. XVIII, XIX, po 1984, nr rej.: 1582/A z 27.07.1974

Z raportu o stanie zabytków w gminie oraz weryfikacji terenowej przeprowadzonej podczas opracowywania kart gminnej ewidencji zabytków w latach 2008-2012, a także przez autorów gminnego programu opieki nad zabytkami oraz pracowników Urzędu Miejskiego wynika, że bardzo dobry stan zachowania prezentują następujące obiekty:

Kościół parafialne p.w. Św. Jadwigi (w ostatnich latach przeprowadzono renowację elewacji, wymianę pokrycia dachowego, odmalowano wnętrze świątyni z odtworzeniem pierwotnej kolorystyki ścian) i Najświętszego Serca Pana Jezusa, ratusz, zajazd (ul. Kościelna nr 2), domy (ul. Mickiewicza nr 8, Przemysłowa 16, Szeroka 1) oraz oficyna i park w zespole dworsko-parkowym w Grodzisku Wielkopolskim. W bardzo dobrym stanie są także gorzelnia w zespole folwarcznym w Osiedlu-Piaskach oraz klasztor w Woźnikach.

Dobry stan zachowania prezentują budynki zespołu folwarcznego w Grąblewie, pałac w Grodzisku Wielkopolskim, budynek Sądu Rejonowego, zespół budynków starostwa powiatowego, studnia publiczna bł. Bernarda, domy (ul. Wawrzyniaka 4, 13) oraz budynek socjalny (przy browarze ul. Przemysłowa nr 9) w Grodzisku Wielkopolskim. Ponadto spichlerz ze stodołami w zespole folwarcznym w Osiedlu-Piaskach, kościół parafialny karczma oraz rządcówka i park w zespole dworsko-parkowym w Ptaszkowie.

Dostateczny stan zachowania prezentują następujące obiekty położone w Grodzisku Wielkopolskim: dwór, kościoły cmentarny p.w. Św. Ducha (zaniedbany, wymaga szczegółowej ekspertyzy, która określi zakres prac remontowych) oraz poklasztorny p.w. Najświętszego Imienia Jezus (wymaga osuszenia fundamentów i cokołowych partii murów obwodowych oraz remontu więźby dachowej i pokrycia dachowego), klasztor pobernardyński, organistówka (ul. Kościelna nr 4), domy (Plac Św. Anny nr 8, ul. Kolejowa nr 5, Poznańska nr 1, 7, 9, Stary Rynek nr 30, ul. Szeroka 26, Wawrzyniaka nr 2), budynki zespołu browaru (ul. Kolejowa 10), magazynu zbożowego, suszarni i słodowni (ul. Przemysłowa nr 9) oraz słodowni (ul. Przykop nr3). W dostatecznym stopniu zachowane są również brama wjazdowa w zespole folwarcznym w Grąblewie, kościół parafialny p.w. Niepokalanego Serca Matki Boskiej w Kąkolewie, większość budynków gospodarczych w zespole folwarcznym w Osiedlu-Piaskach, szkoła i obora w zespole dworsko-parkowym w Ptaszkowie oraz kościół klasztorny p.w. Św. Franciszka w Woźnikach (konserwacji wymaga bogate barokowo-rokokowe wyposażenie ruchome kościoła).

W złym stanie jest stróżówka w zespole dworsko-parkowym w Grodzisku Wielkopolskim. Obiekt wymaga natychmiastowych prac remontowych

Na terenie Grodziska Wielkopolskiego liczne kamienice znajdujące się w ewidencji zabytków, położone w centralnej części miasta zostały odnowione w ostatnich dwóch dekadach. Wiele budynków wymaga jednak remontów i rewaloryzacji elewacji. Szczególnej troski i ochrony wymaga zabudowa w okolicach Starego Rynku, Placów Św. Anny, Wiosny Ludów i Powstańców Wielkopolskich oraz ulic Szerokiej, Garbary, Poznańskiej i Wawrzyniaka.

Na terenie gminy szczególnie zagrożone są pozostałości osadnictwa ołędzkiego skupione w północnej części gminy w rejonie wsi Kąkolewo i Słocin. Większość zagród z drewnianymi chałupami (szczególnie narażonymi na zniszczenie ze względu na nietrwałość budulca) wymaga kompleksowych remontów.

Gmina Grodzisk jest właścicielem kilku obiektów wpisanych do rejestru zabytków. Do nich należą: ratusz, pałac wraz z zespołem oraz studnia bł. Bernarda. W związku z tym, iż obiekty te zachowane są w stanie dobrym lub bardzo dobrym, to w ramach zadań własnych w perspektywie 2015-2019 nie są planowane żadne prace rewaloryzacyjne, a jedynie prowadzona będzie bieżąca konserwacja. W miarę pozyskania środków zewnętrznych planowane są prace polegające na dostosowaniu części z tych obiektów do ruchu turystycznego (np. poprzez umieszczenie tablic informacyjnych itp.). Podobne uwagi można odnieść do obiektów z GEZ będących własnością gminy (np. gimnazjum przy ul. 3 Maja 5).

OBIEKTY ZABYTKOWE WPISANE DO GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW (GEZ
opracowana w latach 2008-2012, zweryfikowana w roku 2015)

ALBERTOWSKO

1. ZAGRODA NR 42:

- a. dom, mur., pocz. XX,
- b. chlew, mur., pocz. XX,
- c. stodoła, drewn., pocz. XX.

2. ZAGRODA NR 52:

- a. dom, drewn., ok. poł. XIX,

3. ZAGRODA NR 53:

a. dom, mur., 1883,

b. obora, mur., 1912.

4. ZAGRODA NR 64:

a. dom, drewn. mur., 1923,

5. DOM NR 1, szch. mur., poł. XIX.

6. DOM NR 6, mur., 1910.

7. DOM NR 55, drewn., 1 poł. XIX.

8. DOM NR 72, drewn. mur., 1793, przebud.

BIAŁA WIEŚ

9. ZAGRODA NR 33:

a. dom, szach. mur., 1908,

10. DOM NR 1, mur., ok. poł. XIX.

11. DOM NR 24, drewn., 1848.

BORZYSŁAW

12. ZESPÓŁ FOLWARCZNY, ob. zagroda nr 41

a. obora, mur., 2 poł. XIX,

b. wozownia, ob. bud. gospodarczy i magazyn, mur., 2 poł. XIX.

c. magazyn zbożowy, mur., k. XIX,

d. stodoła, mur., 4 ćw. XIX,

e. brama wjazdowa, mur., 4 ćw. XIX..

13. ZAGRODA NR 7:

a. dom, mur., ok. 1906 - 07,

b. budynek piekarni, ob. gospodarczy, mur., ok. 1912.

14. ZAGRODA NR 8:

a. dom, mur., 1913,

b. stodoła, mur., 1914.

CHRUSTOWO

15. ZAGRODA NR 10:

a. dom, mur., k. XIX,

b. obora, mur., pocz. XX.

16. DOM NR 16, drewn., 1860, przeniesiony ze Starego Chrustowa 1880.

CZARNA WIEŚ

17. ZESPÓŁ SZKOŁY Powszechniej:

a. szkoła, ob. mieszkania i świetlica, mur., pocz. XX,

18. ZAGRODA NR 1:

a. dom, mur., 1913,

b. stodoła, drewn., ok. poł. XIX.

19. ZAGRODA NR 4:

a. dom, mur., 1935,

20. ZAGRODA NR 5:

a. dom, mur., 1914,

b. stodoła, mur., pocz. XX.

21. ZAGRODA NR 23:

a. dom, mur., 1898,

b. obora, mur., 1906.

22. ZAGRODA NR 28:

b. obora, mur., pocz. XX.

GRĄBLEWO

23. SZKOŁA POWSZECHNA, ob. szkoła podstawowa, mur., pocz. XX.

24. SZKOŁA /?/, ob. dom nr 26, mur., 1858.

25. POZOSTAŁOŚCI ZESPOŁU DWORSKIEGO:

a. brama wjazdowa, mur., pocz. XX,

26. ZESPÓŁ FOLWARCZNY:

- podwórze I wschodnie:

a. rządcówka, mur., 4 ćw. XIX,

b. stajnia, ob. obora, mur., ok. 1910r.

c. obora, mur., ok. 1910

- podwórze II zachodnie:

d. owczarnia, mur., pocz. XX,

e. obora, mur., pocz. XX

f. stodoła, mur., pocz. XX.

-kolonia mieszkalna pracowników folwarcznych:

g. pięciorak, ob. dom nr 59, mur., ok. 1910,

h. pięciorak, ob. dom nr 60, mur., ok. 1910,

i. sześciorak, ob. dom nr 61, mur., ok. 1910,

j. sześciorak, ob. dom nr 62, mur., ok. 1910,

k. sześciorak, ob. dom nr 63, mur., ok. 1910.

GRODZISK WIELKOPOLSKI

UKŁAD URBANISTYCZNY, k. XIII, XVI-XIX

27. ZESPÓŁ KOŚCIOŁA PAR. P. W. ŚW. JADWIGI:

- a. kościół, mur., XIV, przebud. i powiększony
2 ćw. XVII do 1672, arch. Krzysztof Bonadura St.
1769 zniszczony hełm wieży, naprawiony 1842, 1864 pożar kopuły,
1864-66 restauracja kopuły, nowe zwieńczenie wieży,
budowa pd zakrystii, restaur. 1889,1926 - 1928, 1927 - 1930 konserwacja
i polichromia wnętrza, proj. Stanisław Wróblewski
1966 - 1967 odnowienie i polichromia wnętrza,
Stanisław i Teodor Szukałowie, 1990 odnowienie wnętrza,
- b. plebania, ul. Kościelna nr 7, mur., 2 poł. XIX,
- c. wikarówka, ob. probostwo, ul. Kościelna nr 1, mur., ok. 1887,
- d. dom kościelnego, ul. Kościelna nr 3, mur., ok. poł. XIX,
- e. organistówka, ul. Kościelna nr 4, mur., 1685,

28. ZESPÓŁ KOŚCIOŁA SZPITALNEGO P. W. ŚW. DUCHA, OB. FIL. PARAFII
P.W. ŚW. JADWIGI:

- a. kościół, drewn. szach., 1663, odnow. 1961, remont. od 1991,
- b. plebania, ob. budynek mieszkalny, ul. Rakoniewicka nr 16, mur., 2 poł. XIX.

29. ZESPÓŁ KOŚCIOŁA EWANGELICKIEGO, ob. kościoła par.

rzym. - kat. p. w. Najświętszego Serca Pana Jezusa:

- a. kościół, mur., 1902 - 1905, arch. Ludwig von Tiedemann i arch. Erich Riemasch
budowniczy Wilhelm Gutsche, restaur. 1961,
- b. brama i ogrodzenie, mur. żel., ok. 1905,
- c. pastorówka, ob. budynek mieszkalny, Plac Powstańców

Wielkopolskich nr 6, mur., ok.1870, przebud. 1910,
d. dom kościelny, ob. budynek mieszkalny, Plac Powstańców
Wielkopolskich nr 5, mur., 1910.

30. ZESPÓŁ KLASZTORU BERNARDYNÓW:

- a. kościół p. w. Najświętszego Imienia Jezusa i Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny,
ob. kościół filialny parafii p.w. św.Jadwigi, mur., 1687 - 1696, proj. Krzysztof Bonadura Mł.(?) , 1739 szczyty i hełm wieży, restaur. 1870, 1950 - 1951, remont. od 1992,
- b. klasztor, mur., 1662, 1908 rozebrane 3 skrzydła, zachowane skrzydło pd, remont. od 1992,
- c. budynek klasztorny, ob. szkoła podstawowa, mur., k. XVII, przebud. pocz. XX.

31. RATUSZ, ob. UMiG Stary Rynek nr 1, mur., ok.1830, przebud.1910.

32. WÓJTOSTWO(?), ob. budynek mieszkalny, ul. Poznańska nr 45, mur., k. XIX, przebud.

33. ZESPÓŁ STAROSTWA, ul. Żwirki i Wigury nr 1:

- a. starostwo, ob. Urząd Rejonowy, mur. szach.,1904 - 1905 arch. Erich Riemasch,
- b. budynek gospodarczy, mur. szach.,1904-1905, arch. Erich Riemasch(?)

34. ZESPÓŁ SĄDU I WIĘZIENIA:

- a. sąd , ob. Sąd Rejonowy, ul. Żwirki i Wigury nr 2, mur., 1904 - 1905, proj. Saal, Hauptner, Weber, Hudemann,
- b. dom sędziego , ob. mieszkania pracowników domu poprawczego , ul. Więzienna nr 1, mur., ok. 1905,
- c. więzienie, ob. dom poprawczy, mur., pocz. XX.

35. SZPITAL ŚW. DUCHA, ul. Rakoniewicka nr 14/16, mur., 1892.

36. DOM STARCÓW, ob. Ośrodek zdrowia, ul. Mossego nr 25, mur., 1906
37. EWANGELICKI PRZYTUŁEK DLA STARCÓW, ob. budynek mieszkalny, ul. Bukowska nr 51, mur., pocz. XX
38. POWIATOWA KASA CHORYCH, ob. ZOZ, ul. Mossego nr 17, mur., l.20 XX.
39. PROGIMNAZJUM, ob. Liceum Ogólnokształcące, ul. 3 Maja nr 7, mur., ok.1884, bud. Wilhelm Gutsche, remont. I. 1980 - 1981,
40. SZKOŁA ŚREDNIA DLA DZIEWCZĄT, ul. 3 Maja nr 4, mur., ok.1877, przebud. 1908.
41. SZKOŁA POWSZECHNA, ob. Szkoła Podstawowa nr 2, ul. 3 Maja nr 5, mur., k. XIX.,
- sala gimnastyczna, mur., 1905.
42. POCZTA, ul. Bukowska nr 2, mur., 1898 - 1903, remont., 1969 - 1978.
43. ZESPÓŁ DWORCA KOLEJOWEGO:
- a. dworzec, mur., ok. 1881, rozbud. pocz. XX,
 - b. dom naczelnika stacji, ul. Kolejowa nr 7, mur. 1907,
 - c. dom pracowników kolei, ul. Kolejowa nr 9, mur. szach. , k. XIX,
 - d. dom pracowników kolei, ul. Kolejowa nr 11, mur. szach., l.10 XX,
 - e. dom pracowników kolei, ul. Kolejowa nr 13, mur. szach, l.10 XX,
 - f. dom pracowników kolei, ul. Kolejowa nr 16, mur., k. XIX,
 - g. dom zawiadowcy, ul. Nowy Świat nr 1, mur., pocz. XX,
 - h. wieża ciśnień, mur., pocz.XX,
 - i. parowozownia, mur., pocz.XX,
 - j. magazyn, mur., l.80 XIX.
44. SIEDZIBA KURKOWEGO BRACTWA STRZELECKIEGO, ul. Kolejowa nr 12, mur., k.XIX, przebud. i rozbud. po 1945.
45. TRYBUNA STADIONU, ul. Powstańców Chocieszyńskich, mur., drewn., 1925, proj. bud. Franciszek Andrzejewski.

46. KARCZMA, ob. dom mieszkalny, ul. Poznańska nr 1, mur.
szach., 1 poł. XVIII, przebud. 1912, remont. i przebud. 1986.
47. KARCZMA, ob. dom mieszkalny, ul. Poznańska nr 9,
mur., szach, 1763, odnow. 1910.
48. RESTAURACJA I KINO, ob. Budynek mieszk.-usług., Rynek nr 21/
Poznańska nr 2, mur., ok.1910,proj. bud. Walther Dolscius.
49. HOTEL I RESTAURACJA, ob. restauracja i dom mieszkalny, Stary Rynek nr 8, mur.,
l. 20 XX.
50. HOTEL I RESTAURACJA, ob. bud. mieszk., ul. Zbąszyńska nr 1/3, mur., k.XIX.
51. ZAJAZD PRZY KOŚCIELE PARAFIALNYM, ob. dom mieszkalny, ul. Kościelna
nr 2, mur., 1779, remont. 1988 - 1995.
52. ZESPÓŁ DWORSKI:
- a. dwór, ob. Muzeum Ziemi Grodziskiej i mieszkania, mur., ok. poł. XIX,
- b. oficyna, ul. Rakoniewicka nr 8, mur., 4 ćw.XIX,
- c. stróżówka, ul. Rakoniewicka nr 6a, mur., ok.1910.
- d. park krajobrazowy, 2 poł. XVIII,
przekształcony ok. poł. XIX.

Plac Św. Anny

- 53. DOM NR 1, mur., 1888-1889.
- 54. DOM NR 2, mur., pocz.XX.
- 55. DOM NR 3, mur., ok.poł.XIX.
- 56. DOM NR 4, mur., ok.1838, przemur. 1896, przebud. I.20 XX.
- 57. DOM NR 5, mur., 1887.
- 58. DOM NR 6, mur., ok.1870.
- 59. DOM NR 7, mur., ok.1887.
- 60. DOM NR 8, mur., ok.1825, przebud.1937.
- 61. DOM NR 10, mur., ok.1910.
- 62. DOM NR 11, mur., k.XIX.
- 63. DOM NR 12, mur., 4 ćw.XIX, przebud.
- 64. DOM NR 14, mur., k.XIX.
- 65. DOM NR 16, mur., ok.1865, przebud.
- 66. DOM NR 17(18), mur., 1879.

ul. Św. Bernarda

- 67. DOM NR 1, mur., ok.1870.

ul. Bukowska

- 68. DOM NR 1, mur., ok. poł. XIX, przebud. 1884 i po 1945.
- 69. DOM NR 4, mur., k.XIX
- 70. DOM NR 6, mur., 2 poł.XIX.
- 71. DOM NR 7, mur., 1906.
- 72. DOM NR 9, mur., 1869, bud. Chocieszyński.
- 73. DOM NR 10/12,ob. apteka, mur., 1846, przebud. 1 ćw. XX i po 1945.
- 74. DOM NR 11, mur., 1845.
- 75. DOM NR 13, mur., k. XIX.

76. DOM NR 14, mur., 2 poł. XIX.
77. DOM NR 15, mur., 1 poł. XIX.
78. DOM NR 16, mur., glin., 1 poł. XIX.
79. DOM NR 19, mur., 4 ćw. XIX.
80. DOM NR 20, szach., 1 poł. XIX, odnow. 1988.
81. DOM NR 21, mur., ok. 1900.
82. DOM NR 22, szach., pocz. XIX.
83. DOM NR 23, mur., ok. 1900.
84. DOM NR 24, szach.mur., 1 poł.XIX.
85. DOM NR 25, mur., ok.1900.
86. DOM NR 29, mur., 1901.
87. DOM NR 34, mur., XIX/XX.
88. DOM NR 40, mur., ok. 1910.
89.DOM NR 46, mur., 2 poł. XIX.
90.DOM NR 48, mur., 2 poł. XIX.
91.DOM NR 60, mur., k. XIX.
92.DOM NR 61, mur., k.XIX.
93.DOM NR 71, mur., pocz. XX.

u l. G a r b a r y

94. DOM NR 1, mur., pocz.XX.
95. DOM NR 3, mur., szach. 2 poł. XIX.
96. DOM NR 4, mur., 1874.
97. DOM NR 5, mur., pocz.XX.
98. DOM NR 6, mur., XIX/XX.
99. DOM NR 7, mur., ok.1890.
100. DOM NR 9, mur., ok.1860, przebud. 1905, proj. bud. Wilhelm Gutsche (?).
101. DOM NR 11, mur., 1902

102. DOM NR 13, mur., 2 poł.XIX.

103. DOM NR 14, mur., szach., 2 poł. XIX, przebud. XIX/XX.

104. DOM NR 17, mur., 2 poł.XIX.

105. DOM NR 29, mur. szach., 2 poł. XIX, przebud.

u l. G o ł ę b i a

106. DOM NR 2, mur., 1886.

107. DOM NR 4, mur., 2 poł. XIX.

u l. K o ł e j o w a

108. DOM NR 1, mur., 1892

109. DOM NR 2, mur., 1902.

110. DOM NR 4, mur., pocz. XX

111. DOM NR 5, mur., 1896, bud. Franciszek Andrzejewski.

112. DOM NR 8, mur., ok. 1910.

u l. K o ś c i e l n a

113. DOM NR 9, szach. mur., 1 poł. XIX.

u l. K r z y w a

114. DOM NR 1, glin., ok.1830.

u l. 1 M a j a

115. DOM NR 44, mur., k. XIX.

u l. 3 M a j a

116. DOM NR 6, mur., 1907, remont. 1989.

117. DOM NR 8, mur., ok.1910.

u l. M i c k i e w i c z a

118. DOM NR 1, mur., po. 1910.
119. DOM NR 3, mur., 1 ćw. XX.
120. DOM NR 4, mur., 2 poł. XIX, przebud.
121. DOM NR 5, mur., 4 ćw. XIX.
122. DOM NR 6, mur. szach., k. XVIII.
123. DOM NR 7, mur., 2 poł. XIX, przebud.pocz.XX.
124. DOM NR 8, szach. mur. , k. XVIII, przebud. 1965.
125. DOM NR 9, mur., ok.poł.XIX, przebud.

u l. S t a n i s ł a w a M i k o ł a j c z y k a

126. DOM NR 9, mur., pocz.XX.
127. ZESPÓŁ DOMU NR 11:
a. dom, mur., 2 poł.XIX,
b. stodoła, mur., l.30 XX.

u l. R. M o s s e g o

128. DOM NR 2, mur. szach., ok.1905.
129. DOM NR 4, mur., ok. poł.XIX.
130. DOM NR 7, mur., pocz. XX..
131. DOM NR 16, mur., l.20 XX.
132. DOM NR 19, mur., pocz.XX.
133. DOM NR 22/24, mur., pocz. XX.

u l. N o w o t o m y s k a

134. DOM NR 16, mur., 1 ćw. XX.

u l. Nowy Świat

- 135. DOM NR 2, mur., ok. 1909.
- 136. DOM NR 4, mur., ok. 1909.
- 137. DOM NR 6, mur., ok. 1912
- 138. DOM NR 10, mur., ok. 1912.

u l. Parkowa

- 139. DOM NR 3, mur., 4 ćw. XIX.
- 140. DOM NR 4, mur., k. XIX.
- 141. DOM NR 9, mur., 4 ćw. XIX

u l. Powstańców Chocieszyńskich

- 142. DOM NR 1, mur., ok. poł. XIX.
- 143. DOM NR 2, mur., ok. 1910.
- 144. DOM NR 5, mur., pocz. XX.
- 145. DOM NR 6, mur., l. 20 XX.
- 146. DOM NR 7, mur., l. 30 XX.
- 147. DOM NR 11, mur., pocz. XX.
- 148. DOM NR 12, mur., pocz. XX.
- 149. DOM NR 13, mur., l. 30 XX.
- 150. DOM NR 14, mur., 1928 -1929.
- 151. DOM NR 15, mur., 2 poł. XIX.
- 152. DOM NR 17, mur., l. 20 XX.
- 153. DOM NR 18, mur., po 1931.
- 154. DOM NR 24, mur., 1930 - 1931.
- 155. DOM NR 25, mur., 1933.
- 156. DOM NR 26, mur., 1930 - 1931.

157. DOM NR 28, mur., l. 30 XX.

158. DOM NR 50, mur., l. 30 XX.

Plac Powstańców Wielkopolskich

159. DOM NR 1, mur., szach., ok.poł.XIX.

160. DOM NR 2, mur., szach. 1886.

161. DOM NR 4, mur., pocz. XX.

162. DOM NR 9, mur., k. XIX.

163. DOM NR 15, mur., ok. poł. XIX, przebud. ok. 1912.

164. DOM NR 16, mur., XIX/XX.

165. DOM NR 17, mur., 1885.

u l. P o z n a ń s k a

166. DOM NR 4, mur., 1884.

167. DOM NR 7, szach., glin. k. XVIII,

168. DOM NR 11, mur., 1885, przebud. pocz. XX.

169. DOM NR 14, mur., 1933.

170. DOM NR 15, mur., 4 ćw. XIX.

171. DOM NR 16a, mur., XIX/XX.

172. DOM NR 20, mur., pocz. XIX.

173. DOM NR 23, szach., mur., ok. 1840, przebud.

174. DOM NR 24, mur., 1893.

175. DOM NR 27, mur., ok. 1860.

176. DOM NR 28, mur., k. XIX.

177. DOM NR 30, mur., pocz. XX.

178. DOM NR 35, mur., 1899 - 1900, przebud. 1905.

179. DOM NR 53, mur., pocz. XX.

u l. P ó ł w i e j s k a

180. DOM NR 1, mur., pocz. XX.

181. DOM NR 17, mur., 4 ćw.XIX.

u l. P r z e m y s ł o w a

182. DOM NR 1, mur., k.XIX.

183. DOM NR 4, mur., k. XIX.

184. DOM NR 7, mur., ok.1870, przebud . 1892. i po 1945.

185. DOM NR 10, mur., k. XIX, cz.przebud.

186. DOM NR 12, mur., pocz.XX.

187. DOM NR 16, szach., mur. , 1815, rozebrany częściowo 1947.

188. DOM NR 20, mur., szach., ok. poł.XIX.

u l. P r z y k o p

189. DOM NR 1, mur., 2 poł.XIX.

190. ZESPÓŁ DOMU NR 2:

- dom, mur., 4 ćw. XIX.

- magazyn, mur., pocz. XX.

u l. 21 S t y c z n i a

191. DOM NR 2, mur., k. XIX.

u l. R a t u s z o w a

192. DOM NR 1, mur. szach., ok. 1845.

193. DOM NR 2, mur., ok.1865.

ul. Rakoniewicka

194. DOM NR 2, mur., ok. 1889.
195. DOM NR 4, mur., ok. 1886.
196. DOM NR 5, mur. szach., 1 poł. XIX.
197. DOM NR 6, mur., 2 poł. XIX., weranda 1890.
198. DOM NR 9, mur., 1888 - 1889.
199. DOM NR 11, mur., 2 poł. XIX.
200. DOM NR 15, mur., k. XIX.
201. DOM NR 25, 1844-1845, przebud. pocz. XX., po 1945 rozebrana część domu, zachowane skrzydło pn

Stary Rynek

202. DOM NR 2, mur., ok. 1865., remont. ok. 1980.
203. DOM NR 3, mur., k. XIX.
204. DOM NR 4, mur., l. 60 XIX.
205. ZESPÓŁ DOMU NR 5:
- dom, mur., 1851,
- magazyn, mur., 3 ćw. XIX.
206. DOM NR 6, mur., 2 poł. XIX, przebud. 1904.
207. DOM NR 8, mur., l. 20 XX.
208. DOM NR 9, mur., ok. 1930.
209. DOM NR 10, mur., ok. 1846.
210. DOM NR 11, mur., 3 ćw. XIX.
211. DOM NR 12, mur., ok. 1855.
212. DOM NR 13, mur., 1867.
213. DOM NR 14, mur., ok. 1854, przebud. 1866, 1905.
214. DOM NR 15, mur., 2 poł. XIX.
215. DOM NR 16, mur., ok. 1860.

216. DOM NR 17, mur., ok. poł. XIX.
217. DOM NR 18, mur., 3 ćw. XIX.
218. DOM NR 19, mur., 1858.
219. DOM NR 20, mur. 3 ćw. XIX, przebud. po 1945.
220. DOM NR 22, mur., 1872 - 1873.
221. DOM NR 23, mur., ok. 1870.
222. DOM NR 24, mur.szach., 1886 .
223. DOM NR 25, mur., k. XIX., przebud. po 1945.
224. DOM NR 27, mur. szach., ok. poł. XIX., przebud. l.30 XX.
225. DOM NR 28, mur. , szach.ok. 1832.
226. DOM NR 29, mur., szach., 1837.
227. DOM NR 30, mur. szach, pocz. XIX, przebud.

u l. S z e r o k a

228. DOM NR 1, mur., 1891, remont. l. 80 XX.
229. DOM NR 2, mur., 1873.
230. DOM NR 3, mur., ok. 1877.
231. DOM NR 4, mur., ok. 1860.
232. DOM NR 6, mur. szach., ok. poł. XIX.
233. DOM NR 7, mur., ok. 1875.
234. DOM NR 8, mur., 2 poł. XIX.
235. DOM NR 9, mur., szach., ok.1880.
236. DOM NR 10, mur., szach. , 1825, przebud. 1905.
237. DOM NR 11, mur., szach. 2 poł. XIX.
238. DOM NR 12, mur., szach. ok. 1850.
239. DOM NR 13, mur., 1939.
240. DOM NR 14, mur., ok.1835.
241. DOM NR 15, mur., szach. 2 poł. XIX.

242. DOM NR 16, mur., 2 poł.XIX, przebud. I.30 XX.
243. DOM NR 17, mur. szach., ok. 1835, przebud. 1905.
244. DOM NR 18, mur., 1910-1915.
245. DOM NR 19, mur., 1871.
246. DOM NR 20, szach, ok. poł. XIX.
247. DOM NR 21, mur., 1906.
248. DOM NR 22, mur., ok.1912.
249. DOM NR 23, mur., 4 ćw. XIX.
250. DOM NR 24, szach., 1 poł. XIX.
251. DOM NR 25, mur., 1863, przebud.
252. DOM NR 26, mur., 1836, przebud. szczytu 1924., I.70 XX.
253. DOM NR 27, szach., mur., ok. 1844, fasad przebud. ok.1905
254. DOM NR 28, mur., ok.1913..
255. DOM NR 29, mur., 1901.
256. DOM NR 31, mur., 2 poł. XIX, przebud.
257. DOM NR 33, mur., 1894, przebud. 1905.

K s. k a n. C z. T u s z y ń s k i e g o

258. DOM NR 4, mur., 2 poł.XIX.
259. DOM NR 9, mur., 4 ćw. XIX.

u l. W a w r z y n i a k a

260. DOM NR 1, szach., 1 poł. XIX, przebud.
261. DOM NR 2, szach. mur., ok.1830.
262. DOM NR 3, mur., 1901, bud.Wilhelm Gutsche(?).
263. DOM NR 4, mur., k. XIX, przebud. 1920.
264. DOM NR 5, mur., 4 ćw. XIX.
265. DOM NR 6, szach. mur., 1762.

266. DOM NR 7, mur., 1886.
267. DOM NR 8, mur., 1911.
268. DOM NR 9, mur., 4 ćw.XIX.
269. DOM NR 11, mur. szach., 2 poł.XIX.
270. DOM NR 12, mur., ok.1930.
271. DOM NR 13, szach. k. XVIII., przebud.
272. DOM NR 16, szach. k. XIX.

u l. Z b ą s z y ń s k a

273. DOM NR 5, mur., 1893.
274. DOM NR 11, mur., 1894.
275. DOM NR 15, mur., po 1911.
276. DOM NR 19, mur., 4 ćw. XIX.
277. DOM NR 27, mur., 4 ćw. XIX.
278. DOM NR 28, mur.,pocz.XX.
279. DOM NR 36, mur., szach., pocz.XIX.
280. DOM NR 37, mur., k.XIX.

u l. Z i e l o n a

281. DOM NR 1, mur., pocz.XX.
282. DOM NR 2, mur., pocz. XX.
283. DOM NR 6. mur., k.XIX.
284. DOM NR 8, mur., ok. poł. XIX, przebud. 1 ćw.XX.
285. DOM NR 13 i 13a, szach.mur., ok. poł. XIX.

ul. Żwirki i Wigury

286. DOM NR 8, mur. szach. 1905.
287. DOM NR 9, mur., ok. 1900.
288. DOM NR 11, mur., k. XIX.
289. DOM NR 13, mur., 1891.

ul. Żwirowa

290. DOM NR 2, mur., pocz. XX

ul. Żydowska

291. DOM NR 2, mur., 1880.
292. DOM NR 5, mur.szach, 1 poł. XIX, przebud.
293. DOM NR 7, mur.szach., 1 poł. XIX, przebud.
294. DOM NR 11, mur., k.XIX.

295. ZESPÓŁ BROWARU PRZY UL. KOLEJOWEJ:

- a. biuro, mur., ok.1883.
b. kotłownia, ok.1883.
c. rozlewnia, mur., ok.1883,
d. magazyn, mur., l.20 XX.

296. ZESPÓŁ BROWARU PRZY UL. POZNAŃSKIEJ:

- a. słodownia, mur., ok.1880.
b. kotłownia, mur., ok.1880.
c. dom, ul.Poznańska nr 16, mur., ok.1880.
d. magazyn, mur.drew., k.XIX.

297. ZESPÓŁ BROWARU MIĘDZY PL. POWSTAŃCÓW WLKP.
I UL. PRZEMYSŁOWĄ:

a. magazyn zbożowy, mur., 1874 - 1875.

b. słodownia klepiskowa i suszarnia, mur., 1874- 1875.

c. ogrodzenie z bramą, mur., ok.1875.

298. SŁODOWNIA Z MAGAZYNEM ZBOŻOWYM , ul. Bł. Bernarda nr 4, mur., 4 ćw.XIX.

299. SŁODOWNIA, ul.Przykop nr 3, mur., 1878.

300. MŁYN PAROWY, ul.Garbary/ Przemysłowa 20, mur., po 1912, przebud.

301. MŁYN WALCOWY, ob. budynek mieszkalny, ul. Przykop nr 5, mur., pocz.XX, przebud.
po 1945.

302. ELEKTROWNIA, ul. Garbary 16, mur., 1897 - 1898, remont.1994.

303. KUŹNIA, ul. Garbary nr 8, mur., k.XIX.

304. KUŹNIA,, ul. Zielona nr 6, mur., k. XIX.

305. WARSZTAT ŚLUSARSKI, ul. Kolejowa , mur., XIX/XX.

306. STUDNIA BŁ.BERNARDA , Stary Rynek ,wykopana w XVI lub XVIIw. , drewniana
obudowa z k.XIX.

307. MAGAZYN I, róg ul.Garbary i ul.Gołębiej, mur., k.XIX.

308. MAGAZYN II, ul. Przykop nr 2, mur., k. XIX.

309. MAGAZYN III, ul. Przykop nr 6, mur., k. XIX.

310. STODOŁA, ob. magazyn, ul. Kręta nr 1, mur., k. XIX.

KĄKOLEWO

311. KOŚCIÓŁ EWANGELICKI, ob. rzym. - kat. p.w. Niepokalanego Poczęcia NMP, mur., 1861/1862, proj.arch. z kręgu Friedricha Augusta Stüllera.

312. ZAGRODA NR 8,

a. dom, drewn., 1 poł. XIX,

b. stodoła, szach., XIX.

313. ZAGRODA NR 18,

a. dom, mur., k. XIX,

b. stodoła, drewn., k. XIX

c. chmielnik ob. obora, mur., k. XIX.

314. ZAGRODA NR 35:

a. dom, mur., 1833,

315. ZAGRODA NR 40:

a. dom, szach., k. XIX,

316. ZAGRODA NR 52:

a. dom, mur., k. XIX,

b. obora, mur., k. XIX.

317. DOM NR 11, mur., k. XIX.

318. DOM NR 17, mur., 1907.

319. DOM NR 26, mur., 1887.

320. DOM NR 31, szach. - drewn., poł. XIX.

321. DOM NR 37, mur., 1873 - 1875.

322. + BUDYNEK MIESZKALNY NR 47, mur., 1 ćw. XX w.

323. + DOM nr 59, mur., 1900

324. DOM nr 60, mur., pocz. XX.

+ DOM nr 63, mur., k. XIX

325. STODOŁA w zagrodzie nr 22, szach., poł. XIX.

326. + OBORA w zagrodzie nr 28, mur., XIX

327. OBORA w zagrodzie nr 84, mur., 1912.

KOBYLNIKI

328. SZKOŁA POWSZECHNA, ob. szkoła podstawowa, mur., 1896 -1897

KUROWO

329. ZAGRODA NR 13:

a. dom, szkieł. - glin., k. XIX,

330. ZAGRODA NR 20:

a. chlew, mur., 1907.

331. ZAGRODA NR 25:

a. dom, glin., k. XIX,

b. chlew, mur. - drewn., k. XIX,

c. obora, mur. - drewn., l. 20 - te XX.

332. DOM NR 6, mur., pocz. XX

333. DOM NR 18, mur., 1937.

LULIN

334. ZESPÓŁ FOLWARCZNY:

a. dom dyrektora, ob.dom nr 1, mur., ok. 1900,

b. budynek mieszkalny, ob.dom nr 2, mur., pocz. XX,

c. stajnia z wozownią, ob. nieużytkowana, mur., pocz.XX.

d. park krajobrazowy, pocz. XX, powiększony l. 20 - te XX.

LASÓWKI

335. ZESPÓŁ PAŁACU MYŚLIWSKIEGO:

a. pałac ob. leśniczówka, mur., 1880,

b. park naturalistyczny, XIX.

MŁYNIEWO**336. POZOSTAŁOŚCI ZESPOŁU FOLWARCZNEGO:**

- a. obora ze spichlerzem, mur., 1909.
- b. spichlerz, mur., 1890,
- c. gorzelnia, mur., 1 poł. XX, przebud. 1955,
- d. kuźnia ob. warsztat, mur., 1915.

337. KOLONIA MIESZKALNA:

- a. dom nr 6, mur., ok. 1915,
- b. dom nr 7, mur., ok. 1915,
- c. dom nr 8, mur., ok. 1915,
- d. dom nr 9, mur., pocz. XX,
- e. dom nr 10, mur., pocz. XX,

PANTALEONOWO**338. ZESPÓŁ FOLWARCZNY:**

- a. pięciorak, mur., k.XIX.

PIASKI**339. ZESPÓŁ FOLWARCZNY:**

- a. rządówka ob. biura i mieszkania, mur., k.XIX.
- b. budynek socjalny, ob. nieużytkowany, mur. - szach., ok. 1918,
- c. stajnia i wozownia ob. obora, mur., k. XIX,
- d. spichlerz, mur., k. XIX,
- e. stodoła I, mur., k.XIX.
- f. kuźnia ob. warsztat, mur., k. XIX,
- g. remiza, mur., k. XIX,
- h. gorzelnia, mur., 1902.

340. KOLONIA DOMÓW PRACOWNIKÓW FOLWARCZNYCH:

- a. czworak I, ob. dom nr 3, mur., k.XIX.
- b. czworak II, ob. dom nr 4, mur., k.XIX.
- c. czworak III, ob.dom nr 5, mur., k.XIX.
- d. sześciorak, ob.dom nr 6, mur., k.XIX.
- e. sześciorak, ob. dom nr 7, mur., k.XIX.

PTASZKOWO

341. ZESPÓŁ KOŚCIOŁA PAR. P.W. ŚŚ. APOSTOŁÓW PIOTRA I PAWŁA:

- a. kościół, mur., 1897-1898, arch. Julian Łukomski(?)
- b. plebania, mur., pocz. XX,
- c. dom parafialny, mur., 1900,
- d. ogrodzenie, mur., pocz. XX.

342. KOSTNICA, mur., k. XIXw., cz. przebud.

343. ZESPÓŁ SZKOŁY POWSZECHNEJ, ob. bud. mieszk.:

- a. szkoła, mur., 1 poł. XIX, przebud. XIX/XX, remont 1957,
- b. budynek gospodarczy, mur., k. XIX.

344. KARCZMA, mur., k. XVIII, remont 1958, 1975.

345. ZESPÓŁ FOLWARCZNY:

- a. dom rządcy, ob. biura, mur., 1 poł. XIX, gruntownie przebud. 1962,
- b. dwojak, ob. dom nr 3, mur, k. XIX,
- c. czworak, ob. dom nr 5, mur., k. XIX,
- d. ośmiorak, ob. dom nr 6, mur., k. XIX,
- e. ośmiorak, ob. dom nr 7, mur., k. XIX,
- f. ośmiorak, ob. dom nr 8, mur., k. XIX,

- g. wolarnia, ob. obora, mur., 1 poł.XIX,
- h. obora, mur., k. XIX,
- i. stodoła I, ob. magazyn, mur., pocz.XX.
- j. stodoła II, mur., pocz.XX.
- k. gorzelnia, mur., 1914,
- l. park krajobrazowy, k. XIX, przekształcony 1966/68.

346. + ZAGRODA NR 53

a) STODOŁA, mur., 1898

347. + DOM NR 32, mur., 1905

ROJEWO

348. SZKOŁA, ob. dom nr 6, mur., k. XIX.

349. ZAGRODA NR 1:

a. dom, drewn. - mur., 1 poł. XIX,

b. obora, mur., 1927.

350. DOM NR 5, drewn. - szach, 1 poł. XIX.

SŁOCIN

351. ZESPÓŁ FOLWARCZNY, ob. zagroda nr 75,76,77 :

a. rządcówka, ob.w zagrodzie nr 75, mur. - glin., poł. XIX, cz.przebud.

b. budynek inwentarski, ob.w zagrodzie nr 77, mur., 4 ćw.XIX,

c. budynek inwentarski, ob.w zagrodzie nr 75 i 76, mur., 4 ćw.XIX,

d. stodoła, ob. w zagrodzie nr 75, mur., pocz. XX,

e. spichlerz, ob.w zagrodzie nr 75, mur., 4 ćw.. XIX.

352. SZKOŁA POWSZECHNA, ob. szkoła podstawowa, mur., 1902 - 1907.

353. DOM NR 30, drewn., XIX.

354. DOM NR 79, mur., pocz. XX.

355. DOM NR 80, mur, pocz. XX.

356. DOM NR 92, szach. - mur., 2 poł. XIX.

SNOWIDOWO

357. DOM NR 14, mur., ok. poł. XIX.

358. DOM NR 23, szach., 1 poł. XIX.

STRZELCE

359. ZESPÓŁ FOLWARCZNY:

a. dom rządcy, ob. budynek mieszkalny, mur., 3 ćw. XIX,

b. chlewnia ob. owczarnia, mur., 1852,

c. obora, ob. owczarnia, mur., ok. 1900,

360. KOLONIA MIESZKALNA PRACOWNIKÓW FOLWARCZNYCH:

a. czworak I, ob. dom nr 2, mur., pocz. XX,

b. czworak II, ob. dom nr 3, mur., pocz. XX.

c. czworak III, ob. dom nr 4, mur., pocz. XX.

d. czworak IV, ob. dom nr 5, mur., pocz. XX.

SWORZYCE

361. ZESPÓŁ SZKOŁY Powszechniej ob. bud. mieszk.:

a. dom, mur., pocz. XX,

b. budynek gospodarczy, mur., pocz. XX.

362. ZAGRODA NR 51:

a. dom, mur., pocz. XX,

b. obora, mur., pocz. XX.

363. DOM NR 29, mur., 1893.

364. DOM NR 31, mur., 1911.

365. DOM NR 33, mur., 1911.

WOŹNIKI

366. ZESPÓŁ KLASZTORU REFORMATÓW ob. OO Franciszkanów:

- a. kościół p.w. św. Franciszka z Asyżu, mur., przed. 1710 - 1723,
wg proj. Jana Catenazzi (?), budowniczy Mateusz Osiecki, po
1945 dewastacja, remont 1980 - 88,
- b. klasztor, mur., 1727 - 1741, budowniczy Jan Adam Stier, lata
50 - te XIX - rozbiórka skrzydła pd i wsch. oraz pn ganka,
remont 1984 - 1987.

367. ZESPÓŁ FOLWARCZNY:

- a. rządówka, ob. przedszkole, biura, mieszkanie, mur., ok.poł.XIX, cz.przebud.
- b. owczarnia, ob. obora, mur., ok. 1870, 1924,
- c. stajnia I, mur., ok. 1890,
- d. stajnia II, mur., k. XIX,
- e. spichlerz, mur., 2 poł.XIX,
- f. stodoła I, mur., 2 połXIX.
- g. stodoła II, ob. magazyn nawozów, mur., k. XIX,
- h. szopa i wiata, drewn.,pocz.XX.
- i. ogrodzenie, mur., k. XIX.

368. KOLONIA MIESZKALNA PRACOWNIKÓW FOLWARCZNYCH:

- a. czworak I, ob. dom nr 4, mur., 1926,
- b. dziesięciorak, ob. dom nr 6, mur., ok. 1898,

ZDRÓJ

369. ZESPÓŁ SZKOŁY POWSZECHNEJ, ob. domu nr 11,
a. szkoła, ob. punkt biblioteczny i mieszkania, mur., pocz. XX,
b. stodoła, drewn., pocz. XX.

370. LEŚNICZÓWKA „ZWIERZYNIEC” mur., 4 ćw. XIXw., remontowana i otynkowana
1996r.

371. POZOSTAŁOŚCI ZESPOŁU FOLWARCZNEGO, ob.zagroda nr 18,
a. budynek inwentarski, mur., 2 poł. XIX.

372. DOM NR 4, mur., 1907.

373. DOM NR 19, mur., pocz. XX.

374. Nastawnia kolejowa, Grodzisk Wlkp.

375. Tunel peronowy, Grodzisk Wlkp.

376. Stacja kolejowa – Młyniewo

377. Budynek gospodarczy, Młyniewo

ZABYTKOWE CMENTARZE WPISANE DO GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW

BIAŁA WIEŚ, cmentarz ewangelicki, 1 poł. XIX w.
CZARNA WIEŚ, cmentarz ewangelicki, 1 poł. XIX w.
GRODZISK WIELKOPOLSKI, cmentarz ewangelicki, XIX w.
GRODZISK WIELKOPOLSKI, cmentarz ewangelicki, XVIII/XIX w.
GRODZISK WIELKOPOLSKI, cmentarz rzymsko-katolicki, XIX w.
GRODZISK WIELKOPOLSKI, cmentarz żydowski, XIX w.
GRODZISK WIELKOPOLSKI, cmentarz rzymsko-katolicki, XVII w.
KĄKOLEWO, cmentarz ewangelicki, 2 poł. XIX w.
PTASZKOWO, cmentarz rzymsko-katolicki, 1 poł. XIX w.
PTASZKOWO, cmentarz rzymsko-katolicki, ?
SNOWIDOWO, cmentarz ewangelicki, 2 poł. XIX w.
SWORZYCE, cmentarz ewangelicki, 1 poł. XIX w.

Należy dodać, iż aktualizacja gminnej ewidencji zabytków w przypadku włączenia nowych obiektów lub wyłączenia musi być prowadzona w porozumieniu z Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

6.4 ZABYTKI RUCHOME

Na mocy art. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zabytkiem ruchomym jest rzecz ruchoma, jej część lub zespół rzeczy ruchomych, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

Zabytek ruchomy jest wpisywany do rejestru na podstawie decyzji wydanej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków na wniosek właściciela tego zabytku (art. 10 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami). Wojewódzki konserwator zabytków może wydać z urzędu decyzję o wpisie zabytku ruchomego do rejestru w przypadku uzasadnionej obawy zniszczenia, uszkodzenia lub nielegalnego wywiezienia zabytku za granicę albo wywiezienia za granicę zabytku o wyjątkowej wartości historycznej, artystycznej lub naukowej. Do rejestru nie wpisuje się zabytku wpisanego do inwentarza muzeum lub wchodzącego w skład narodowego zasobu bibliotecznego (art. 11 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami).

W ewidencji zabytków ruchomych na terenie gminy zarejestrowanych jest 149 obiektów w kościele parafialnym p.w. Św. Jadwigi, 109 w kościele p.w. Najświętszego Imienia Jezus, 32 w kościele p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz 22 w kościele p.w. Św. Ducha w Grodzisku Wielkopolskim. Ponadto w ewidencji znajdują się 52 obiekty w kościele p.w. Św. Apostołów Piotra i Pawła w Ptaszkowie oraz 79 w kościele o.o. franciszkanów w Woźnikach.

Mimo znacznego nasycenia terenu gminy w dziedzinie malarstwa, rzeźby i rzemiosła artystycznego (szczególnie w obiektach sakralnych) do rejestru zabytków wpisane są tylko dwa obiekty i zespoły obiektów. Są to obraz Świętych Obcowanie (nr 134/13/B z 1961 r.), pochodzący z kościoła pobernardyńskiego p.w. Najświętszego Imienia Jezus. Jego stan po gruntownie przeprowadzonej w 1998 roku konserwacji jest dobry. Do rejestru zabytków wpisane jest także 15 elementów wyposażenia kościoła pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Grodzisku Wlkp. (nr 192/Wlkp/B z 2010 r.)

6.5 ZABYTKI ARCHEOLOGICZNE

Stanowiska archeologiczne są ważnym elementem krajobrazu kulturowego i stanowią podstawę wiedzy o najdawniejszych dziejach okolic Grodziska Wielkopolskiego. Środowisko kulturowe Gminy zawiera zewidencjonowane stanowiska archeologiczne datowane od epoki pradziejowej do epoki nowożytnej. Stanowiska ewidencjonowano w ramach Archeologicznego Zdjęcia Polski. Ewidencja stanowisk archeologicznych nie jest jednak zbiorem zamkniętym i nie można wykluczyć, że w wyniku dalszej weryfikacji lub prowadzonych prac ziemnych uda się zidentyfikować nowe ślady osadnicze.

Gmina Grodzisk Wielkopolski zlokalizowana jest w obrębie dwóch mezoregionów: Pojezierza Poznańskiego i Bruzdy Zbąszyńskiej, charakteryzujących się urozmaiconą rzeźbą terenu (Wał Lwówecko-Rakoniewicki - wysoczyzna morenowa falista z występującymi lokalnie pagórkami wydmowymi; Równina Opalenicka - płaska wysoczyzna morenowa; Sandr Nowotomyski - pola sandrowe, urozmaicone wąskimi bruzdami rynien oraz wałami wydm). Ukształtowanie terenu sprzyjało rozwojowi osadnictwa od czasów starożytnych.

W chwili obecnej w ramach aktualizacji gminnej ewidencji zabytków wykonanej w roku 2015 zewidencjonowano 268 stanowisk archeologicznych, z których żadne nie figuruje w rejestrze zabytków. Zdecydowanie najwięcej jest śladów osadniczych oraz punktów osadniczych. Należy zwrócić uwagę, iż teren gminy nie został dokładnie rozpoznany i możliwe jest odkrycie nowych faktów osadniczych

Łącznie stanowisk archeologicznych	268
Łącznie faktów osadniczych	542
Grodziska wpisane do rejestru	0
Osady wpisane do rejestru	0
Cmentarzyska płaskie wpisane do rejestru	0
Grodziska w ewidencji	2

Osady w ewidencji	41
Punkty osadnicze w ewidencji	121
Ślady osadnicze w ewidencji	322
Cmentarzyska w ewidencji	3
Pozostałe stanowiska w ewidencji	53

Najstarsze ślady osadnictwa pochodzą z epoki neolitu. Są to nieliczne, rozproszone ślady osadnicze społeczności kultury pucharów lejkowatych i kultury amfor kulistych. Najbardziej wyraźnie skupiają się w części zachodniej gminy – w okolicach wsi Albertowsko i Kąkolewo.

Wczesna epoka brązu w swoim środkowym i późnym okresie jest na terenie gminy powiatu reprezentowana przez kulturę łużycką. Z tego okresu zlokalizowano sporo stanowisk archeologicznych, obecnych w większości miejscowości (najwięcej

Kolejny okres to epoka żelaza, której początek datuje się na VII w p.n.e.. Obok wyrobów z brązu pojawiają się wówczas wyroby żelazne, które stopniowo stają się najpowszechniejsze. Wykształca się wówczas kultura przeworska (datowana na późny okres lateński), która stała się dominująca także w następnym okresie – okresie wpływów rzymskich. Kultura przeworska jest bardzo licznie reprezentowana wśród stanowisk gminy. Stanowiska związane z tymi epokami najliczniej występują w zachodniej części gminy Grodzisk Wielkopolski (okolice Albertowska i Kąkolewa), a także w północnej części gminy – na terenie obszarów należących do wsi Słocin, Kurowo i Grąblewo.

Najintensywniej osadnictwo rozwijało się jednak dopiero w okresach historycznych, skupiając się wokół grodów w Grodzisku i Woźnikach. Świadczą o tym niezwykle liczne stanowiska z ceramiką wczesno- i późnośredniowieczną oraz nowożytną, rejestrowane obecnie na terenach należących do wsi Sworzyce, Słocin, Kurowo, Grąblewo oraz Woźniki. Związane są one często z zaczątkami obecnych miejscowości, przez co stanowią dobrą podstawę do wyznaczania historycznych metryk poszczególnych wsi, które w większości powstawały w okresie XIV-XVI wieku.

Istotnym zagrożeniem dla stanowisk i zabytków archeologicznych są wszelkiego rodzaju prace ziemne takie jak : prace inwestycyjne (budowa domów, dróg, melioracje, wodociągi), głęboka orka, eksploatacja żwiru i piasku. Część stanowisk

archeologicznych zagrożona jest także przez procesy naturalne. W latach obowiązywania programu planowane są następujące inwestycje, przy których należy dołożyć szczególnych starań w celu zachowania dziedzictwa archeologicznego:

- budowa dróg w Kobylnikach, Słocinie, Zdroju, Albertowsku, Czarnej Wsi, Ptaszkowo-Borzysław,
- budowa dróg w mieście – Staszica, Leśna, ulice na „os. Sportowym”, Sadowa, Rolna, Wspólna, Wesoła, Muszkieterów, Winna, Magazynowa, Nowe Osiedle,
- budowa ścieżek pieszo-rowerowych – Grodzisk Wlkp. – Słocin, Grodzisk Wlkp. – Lasówki – Biała Wieś, Kurowo – granica gminy,
- budowa kanalizacji sanitarnej i deszczowej – na ul. Leśnej, Górnej, Prostej, Gnińskiej i Piaskowej, na os. Sportowym, Kobylnickiej, Nowe Osiedle, Muszkieterów, Staszica, Gorzelnianej, Zdrojowej, Nowotomyska - Mikołajczyka, Winna, Magazynowa

W związku z faktem, że zniszczenie stanowisk archeologicznych (osad, grodzisk, cmentarzysk) jest nieodwracalne, realizowane na terenie Gminy wszelkie prace inwestycyjne w obrębie obszarów chronionych i stref występowania stanowisk archeologicznych uzgadniane będą na etapie projektu z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków, który określi warunki realizacji inwestycji. W celu ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego podczas inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, ważne jest określenie zasad ochrony zabytków archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków oraz ujętych w gminnej ewidencji zabytków lub przeznaczonych do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków, w planach zagospodarowania przestrzennego, warunkach zabudowy i inwestycjach celu publicznego oraz respektowanie przez inwestorów zapisów dotyczących ochrony zabytków archeologicznych w opiniach i decyzjach Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

W przypadku stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków istnieje zakaz prowadzenia wszelkich robót budowlanych oraz przemysłowych na jego terenie, a prace porządkowe prowadzone w jego obrębie wymagają uzgodnienia z WWKZ. Konieczność ochrony stanowisk archeologicznych ujętych w Gminnej Ewidencji Zabytków, wyznaczonych stref ochrony stanowisk obowiązuje na

załącznikach graficznych przy sporządzaniu dokumentów planistycznych. W chwili obecnej jednak na terenie gminy Grodzisk Wielkopolski nie ma stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków.

6.7 KRAJOBRAZ KULTUROWY

Do rejestru zabytkowych parków wpisano dwa obiekty parkowe, a dwa inne posiadają tylko dokumentację ewidencyjną.

- Grodzisk Wlkp. 6,54 ha, krajobrazowy II połowa XVIII w. przekształcenie w latach 20-tych XX w
- Ptaszkowo 4,32 ha, krajobrazowy Koniec XIX w. i pocz. XX w. przekształcenie 1966/68 r.

Parki zabytkowe są cennym elementem krajobrazu w rolniczej gminie, są jednak zwykle zaniedbane, zdewastowane, pozbawione ogrodzenia i dawnego układu dróg. Dowolne i przypadkowe sadzenie drzew oraz niewłaściwa pielęgnacja bywają niezgodne z kompozycją parku i doбором gatunkowym drzew. Uchwałą Nr IX/52/91 i Nr IX/53/91 RMiG w Grodzisku Wlkp. z dnia 05.11.1991 r. uznano tereny zadrzewione w miejscowości Lulin oraz Lasówki za parki wiejskie podlegające ochronie. Park wiejski w Lulinie o powierzchni 1,60 ha stanowi dawny park-ogród z pocz. XX w. Park wiejski w Lasówkach o powierzchni 10,14 ha jest pobrzeżną częścią ponad 100 – letniego lasu o zadrzewieniu gatunkami występującymi zazwyczaj w parkach.

6.8 ZASOBY MUZEALNE

Na terenie gminy działa Muzeum Ziemi Grodziskiej. Historia placówki sięga 1937 roku. Wówczas to za sprawą ówczesnego burmistrza miasta dr Romana Mazurkiewicza, Rada Miejska postanowiła powołać do życia Muzeum Miejskie w Grodzisku.

Organizatorem Muzeum został sekretarz miejski, znany działacz „Sokoła” Stanisław Koliński. Na siedzibę powstałego Muzeum przeznaczono dwie sale w miejskim ratuszu. Od maja 1992 roku siedzibą Muzeum jest pałac przy ulicy 27 Stycznia.

Muzealna Izba Pamięci i Tradycji jest instytucją funkcjonującą w strukturach Centrum Kultury Rondo w Grodzisku Wielkopolskim, finansowaną ze środków miejskich. Izba oprócz swojej statutowej działalności prowadzi prężną działalność wydawniczą współtworząc z Towarzystwem Miłośników Ziemi Grodziskiej, Urzędem Miejskim oraz Starostwem Powiatowym w Grodzisku Wielkopolskim. W 1996 Roku Muzeum Ziemi Grodziskiej wspólnie z Towarzystwem Miłośników Ziemi Grodziskiej rozpoczęło największą swoją dotychczasową inicjatywę namalowania „Panoramy Obrony Grodziska z 1848 roku”. W 1997 roku oddano tzw. „Małą Panoramę”, natomiast w kwietniu 1998 roku - na 150 lecie Wiosny Ludów - otwarto właściwą Panoramę o wymiarach 12 m długości i 3 m wysokości. Obraz przedstawia obronę miasta w dniu 28 kwietnia 1848 roku podczas wydarzeń wielkopolskiej Wiosny Ludów. Duża „Panorama” jest na stałe prezentowana w siedzibie Muzeum Ziemi Grodziskiej. Obok Panoramy na uwagę zwraca ekspozycja plenerowa Muzeum znajdująca się przy siedzibie. Znajdują się w niej unikalne obecnie eksponaty militarne oraz rolnicze. Jest wśród nich czołg pływający PT- 76 i transporter morski Topaz 2AP. Ponadto znajdują się cztery najróżniejsze armaty z okresu 1944-1950. W trzech prezentowanych salach znajdują się fragmenty działów archeologicznych, etnograficznych, numizmatycznych, piwowarskich oraz militarnych. Uwagę zwraca bogata kolekcja mundurów z lat 1914 - 1950. Jest wśród nich mundur żołnierza polskiego z armii gen. Józefa Hallera. W sposób szczególny prezentowana jest ekspozycja poświęcona dziejom miejscowego Kurkowego Bractwa Strzeleckiego w Grodzisku oraz tradycji rzemieślniczej w mieście. Ponadto licznie prezentowana jest kolekcja kufla do piwa z najróżniejszych stron świata.

6.8 ELEMENTY DZIEDZICTWA NIEMATERIALNEGO

UNESCO definiuje dziedzictwo niematerialne jako zwyczaje, przekaz ustny, wiedzę i umiejętności, które są uznane za część własnego dziedzictwa przez daną wspólnotę, grupę lub jednostki. Ten rodzaj dziedzictwa jest przekazywany z pokolenia na pokolenie i ustawicznie odtwarzany przez wspólnoty i grupy w relacji z ich środowiskiem, historią i stosunkiem do przyrody. Jest to pojęcie trudno definiowalne

w stosunku do konkretnych wytworów kultury, jednak jego waga dla lokalnej społeczności jest ogromna, gdyż jest ono źródłem poczucia tożsamości i kulturowej ciągłości.

Dziedzictwo niematerialne obejmuje takie przejawy zachowań kulturowych i ich wytworów jak: tradycje i przekazy ustne (w tym język jako narzędzie przekazu), spektakle i widowiska, zwyczaje, obyczaje i obchody świąteczne, wiedzę o wszechświecie i przyrodzie oraz związane z nią praktyki, umiejętności związane z tradycyjnym rzemiosłem itp.

Na uwagę zasługuje pierwsza zachowana pieczęć miejska. Dokument pochodzący z 1438 roku, do którego została przywieszona pieczęć informuje, że Niemierza dziedzic z Grodziska i rada miejska tegoż miasta zaświadczają wobec rady miasta Torunia, że Michał "Kolosko" nie żywi pretensji i nie będzie się mścił za zatrzymanie go w Toruniu (pieczęć i dokument znajdują się w Archiwum Państwowym w Toruniu).

Przed ratuszem znajduje się tzw. studzienka Bernarda z Wąbrzeźna (zwana popularnie pompą) z której dawniej - za pomocą żurawia - korzystały browary grodziskie. W drugiej połowie XIX wieku otrzymała stylową drewnianą obudowę (odrestaurowaną w 1995 roku), która stała się nieoficjalnym symbolem miasta.

Na terenie gminy kultywuje się również pamięć o historycznych postaciach związanych z regionem (np. Bernardem z Wąbrzeźna czy Michałem Drzymałą).

7. OCENA STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO GMINY - ANALIZA SWOT

Dla potrzeb lepszej diagnozy stanu istniejącego w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego oraz w celu sformułowania priorytetów działań władz samorządowych opracowano analizę słabych i mocnych stron Gminy Grodzisk Wielkopolski.

ANALIZA SWOT

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
• Położenie Gminy w ciągu ważnych szlaków komunikacyjnych • Dobra drogowa i kolejowa dostępność gminy • Dobrze rozwinięta sieć dróg, w tym obwodnica Grodziska Wielkopolskiego • Siedziba gminy jest siedzibą powiatu, co wiąże się z dobrą dostępnością urzędów, sądów itp. • Bogata historia terenów gminy • Obecność znanych postaci historycznych związanych z terenami gminy • Zabytkowy układ urbanistyczny Grodziska Wielkopolskiego • Zachowane elementy krajobrazu kulturowego w postaci założeń dworsko- parkowych • Zachowane obiekty sakralne oraz nekropolie o wysokiej wartości kulturowej • Utrzymanie w dobrym stanie większości obiektów sakralnych oraz obiektów użyteczności publicznej • Dobre pokrycie Gminy siecią szlaków turystycznych – pieszych i rowerowych • Dobre warunki dla rozwoju agroturystyki oraz rekreacji • Bliskość Poznania • Korzystna lokalizacja siedziby Gminy, w centrum obszaru Gminy • Czystość środowiska • Wykorzystywanie funduszy unijnych przez władze Gminy • Aktywna działalność lokalnych organizacji pozarządowych • Uczestnictwo Gminy w działaniach	• Zaniedbania w zakresie stanu technicznego wielu obiektów wpisanych do gminnej ewidencji zabytków • Niewielkie zrozumienie społeczne dla problematyki ochrony zabytków i dziedzictwa kulturowego • Samowole budowlane oraz niewłaściwie prowadzone remonty obiektów zabytkowych, powodujące utratę walorów zabytkowych • Niezbyt duże środki w budżecie Gminy na wsparcie działań z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego • Niewielka popularyzacja wiedzy z zakresu ochrony zabytków i dziedzictwa kulturowego • Niepełne wykorzystanie walorów turystycznych Gminy • Brak środków na prowadzenie dokładnych badań archeologicznych, architektonicznych i historycznych • Zła sytuacja finansowa wielu właścicieli obiektów zabytkowych • Niewielka ilość działań dotyczących rozwijania tożsamości regionalnej w ofercie edukacyjnej szkół • Dysproporcja pomiędzy miastem a terenami wiejskimi Gminy

lokalnych organizacji turystycznych i lokalnej grupy działania • Rozwinięta baza noclegowa	
SZANSE	ZAGROŻENIA
• Zwiększenie środków budżetowych Gminy na działania związane z ochroną zabytków • Pozyskiwanie wsparcia finansowego z wielu źródeł (w tym unijnych) na prace konserwatorskie zabytków • Szersza promocja walorów kulturowych i przyrodniczych Gminy, przyciągająca turystów • Wzrastająca świadomość mieszkańców w zakresie poprawy estetyki miejscowości • Wzrost poszanowania dla obiektów posiadających walory historyczne • Tworzenie nowych projektów i produktów turystycznych w oparciu o istniejące zasoby • Współpraca międzyregionalna oraz międzynarodowa (np. w zakresie dobrych praktyk) • Korzystanie z dofinansowania na działania rewitalizacyjne (np. w ramach RPO) • Korzystanie ze wsparcia struktur takich jak np. Krajowa Sieć Obszarów Wiejskich • Zachowanie tożsamości regionalnej mieszkańców od edukacji szkolnej poprzez festyny, lokalne święta, konkursy • Powstawanie i dalszy rozwój istniejących organizacji pozarządowych • Tworzenie systemu informacji turystycznej oraz jednolitej identyfikacji wizualnej obiektów zabytkowych • Rewitalizacja linii kolejowej Kościan-Grodzisk Wielkopolski	• Degradacja krajobrazu kulturowego poprzez wprowadzanie elementów nowej zabudowy nie nawiązujących do charakteru regionu • Zmiany w układach ruralistycznych oraz urbanistycznych, związane z nową zabudową • Niewłaściwe działanie inwestycyjne lub ich brak, przyczyniające się do dalszej degradacji obiektów zabytkowych • Brak komunikacji na linii właściciele – władze samorządowe • Niewłaściwe stosowanie nowych elementów budowlanych i technologii przy odnawianiu i remontach obiektów zabytkowych • Niezbyt skuteczna egzekucja prawna w zakresie samowoli budowlanych oraz dewastacji zabytków i środowiska • Zwiększony ruch turystyczny powodujący degradację środowiska naturalnego • Zanieczyszczenie środowiska związane ze zwiększoną liczbą pojazdów • Zanik tradycji i tożsamości regionalnych • Niekorzystny wpływ nowych, wielkomiejskich elementów osadniczych na zabudowę • Częste zmiany prawne w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego • Niestabilność finansów publicznych i przepisów z nimi związanych • Klęski żywiołowe i inne zdarzenia losowe • Akty wandalizmu

8. ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI GMINY GRODZISK WIELKOPOLSKI

Gminny Program Opieki nad Zabytkami formułuje szereg działań samorządu w zakresie opieki nad zabytkami gminnymi. Wyznaczone kierunki i zadania uwzględniają specyfikę dziejów Gminy i charakter jej dziedzictwa kulturowego oraz są zgodne z celami wskazanymi w ustawie o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. W związku z faktem, iż niniejszy dokument stanowi aktualizację poprzedniej perspektywy obowiązywania programu opieki nad zabytkami (lata 2008-2011), należy zwrócić uwagę, że Gmina od lat przeznacza środki budżetowe na usystematyzowane działania z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego. Nie wszystkie planowane cele udało się zrealizować w związku z brakiem wystarczających funduszy, niemniej do najważniejszych zrealizowanych priorytetów zaliczyć należy:

- wykonanie kart ewidencyjnych dla zabytków na terenie miasta i gminy Grodzisk Wlkp.
- przygotowanie materiałów źródłowych poszczególnych obiektów zabytkowych w celu ich prezentacji na stronach internetowych urzędu,
- utworzenie strony internetowej z informacjami na temat historii i zabytków na terenie gminy,
- sukcesywne wdrażanie założeń rewitalizacji parku dworskiego w Grodzisku Wlkp.,
- przygotowanie i wydanie broszury informacyjnej o historii i najważniejszych obiektach zabytkowych Grodziska Wlkp.
- uruchomienie szlaków turystyczno-edukacyjnych na terenie gminy Grodzisk Wlkp.,
- zinwentaryzowanie nieczynnych cmentarzy oraz przeprowadzenie niezbędnych prac porządkowych

**PRIORYTET I – DBAŁOŚĆ O ZACHOWANIE ISTNIEJĄCYCH WALORÓW
ZABYTKOWYCH**

Cel szczegółowy I.1 Bezpośrednie wsparcie dla rewaloryzacji obiektów zabytkowych

Działania:

1. Przeznaczenie środków finansowych z budżetu gminy na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków, w tym przy układzie urbanistycznym Grodziska Wlkp.
2. Przeprowadzanie działań rewitalizacyjnych obiektów zabytkowych
3. Współpraca z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków przy identyfikacji i realizacji zadań związanych z ochroną zabytków zlokalizowanych na terenie gminy
4. Wspólne działania z Powiatowym Urzędem Pracy w celu wykorzystania osób bezrobotnych do prac pielęgnacyjnych przy obiektach zabytkowych (np. terenach cmentarnych)

Cel szczegółowy I.2 Odpowiednia ekspozycja i promocja najcenniejszych obiektów

Działania:

1. Stworzenie jednolitego systemu identyfikacji wizualnej w postaci oznaczeń, tablic, drogowskazów itp., w tym wykorzystania nowoczesnych technologii informatycznych i lokalizacji GPS i kodów QR.
2. Publikowanie folderów, ulotek oraz innych materiałów przybliżających mieszkańcom i turystom zasoby historyczne Gminy
3. Atrakcyjne przedstawianie obiektów za pomocą iluminacji, tworzenia punktów widokowych, prezentacji multimedialnych i muzycznych

Cel szczegółowy I.3 Dbalność o ład przestrzenny i krajobraz kulturowy

Działania:

1. Ścisłe powiązanie działań przy obiektach zabytkowych z dokumentami planistycznymi
2. Odpowiednia konserwacja zabytkowej zieleni, stanowiącej krajobraz kulturowy
3. Realizacja zasad ochrony konserwatorskiej w odniesieniu do historycznego układu urbanistycznego,

4. Przyjęcie koncepcji zagospodarowania i podjęcia prac porządkowych i zabezpieczających terenów cmentarnych oraz konserwacja sztuki sepulkralnej we współpracy ze stowarzyszeniami i grupami wyznaniowymi.
5. Regularna aktualizacja Gminnej Ewidencji Zabytków w porozumieniu z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków

Cel szczegółowy I.4 Określanie warunków współpracy z właścicielami obiektów zabytkowych

Działania:

1. Przekazywanie właścicielom i dysponentom obiektów zabytkowych informacji o możliwościach pozyskiwania dodatkowego wsparcia finansowego (zwłaszcza z funduszy europejskich)
2. Podjęcie działań w celu znalezienia użytkowników dla zdegradowanych obiektów zabytkowych

Cel szczegółowy I.5 Edukacja społeczeństwa w zakresie zachowania dziedzictwa kulturowego

Działania:

1. Wspieranie działalności instytucji kultury i organizacji pozarządowych podejmujących zadania związane z ochroną dziedzictwa kulturowego
2. Organizacja spotkań, mających na celu upowszechnienie wiedzy na temat lokalnego dziedzictwa kulturowego
3. Wsparcie akcji mających na celu odrestaurowanie lub uporządkowanie obiektów zabytkowych, cennych z punktu widzenia lokalnej społeczności oraz propagowanie lokalnej kultury i tradycji dziedzictwa kulturowego

**PRIORYTET II – ROZWÓJ TURYSTYKI W GMINIE W OPARCIU O BOGACTWO
DZIEDZICTWA KULTUROWEGO**

Cel szczegółowy II.1 Rozwój produktów turystycznych opartych na walorach dziedzictwa kulturowego

Działania:

1. Rozwijanie istniejących produktów turystycznych opartych na szlakach turystycznych, kulturowych lub ścieżkach edukacyjnych
2. Tworzenie nowych produktów, ze szczególnym uwzględnieniem innowacyjnych form turystyki bądź aktywności mogących przyciągnąć turystów - np. turystyka eksploracji, geocaching, gry miejskie, gry wojenne
3. Tworzenie szlaków turystycznych związanych z historycznymi postaciami z terenów gminy
4. Organizacja lub kontynuacja organizacji imprez masowych, związanych z lokalnym zasobem zabytkowym i kulturalnym
5. Organizacja imprez lokalnego zasięgu, przybliżających mieszkańcom gminy i regionu lokalne wartości historyczne
6. Postawienie na innowacyjność projektów w celu wyróżnienia się spośród miast konkurencyjnych

Cel szczegółowy II.2 Wykorzystanie Internetu i multimediiów w celu nowoczesnej promocji walorów zabytkowych

Działania:

1. Dbanie o aktualizację miejskiej strony www
2. Wykorzystanie nowoczesnych technologii dostępnych w profesjonalnych serwisach internetowych, a także w urządzeniach mobilnych
3. Rozwój systemu informacji przestrzennej z warstwą informacyjną na temat obiektów zabytkowych wchodzących w skład Gminnej Ewidencji Zabytków oraz udostępnienie go na forum publicznym
4. Opracowanie interaktywnej mapy dziedzictwa kulturowego
5. Kontynuacja komunikacji internetowej poprzez korzystanie z serwisów Facebook, YouTube i innych form interakcji

Cel szczegółowy II.3 Wzrost popularności Grodziska Wielkopolskiego wśród turystów**Działania**

1. Stworzenie pełnowartościowych wersji językowych serwisów gminnych poświęconych najcenniejszym zabytkom (angielski, rosyjski, niemiecki)
2. Umieszczenie wielojęzycznych tablic informacyjnych w wybranych punktach
3. Opracowanie koncepcji promocji gminy, jako miejsca idealnego dla turysty jednodniowego i weekendowego
4. Wykorzystanie bliskości Poznania, jako potencjalnej bazy turystów
5. Kontynuacja działalności Gminnego Centrum Informacji Turystycznej

Cel szczegółowy II.4 Promocja na forum krajowym i zagranicznym**Działania:**

1. Walory zabytkowe i kulturowe jednym z podstawowych elementów promocji gminy na różnego rodzaju targach, sympozjach i konferencjach
2. Udziały w konkursach na najlepiej zadbane zabytki, najciekawszy produkt turystyczny itp.
3. Współpraca z mediami, zarówno tradycyjnymi, jak i internetowymi

Cel szczegółowy II.5 Poprawa dostępności obiektów zabytkowych dla osób niepełnosprawnych**Działania:**

1. Przystosowanie obiektów zabytkowych dla osób z niepełnosprawnością
2. Wykorzystanie dźwięków, muzyki i audioprzewodników w celu przedstawiania informacji o obiektach zabytkowych osobom niewidomym i niedowidzącym
3. Przeprowadzanie działań w zakresie przeciwdziałania wykluczenia osób niepełnosprawnych

W związku z trudnością dokładnego oszacowania możliwości finansowych gminy w poszczególnych latach i związaną z tym koniecznością poszukiwania dodatkowych źródeł zewnętrznych w pierwszych latach obowiązywania programu (2015-2017) gmina planuje kontynuować działania mające na celu wykorzystanie zabytków w celach promocyjnych i edukacyjnych. Przede wszystkim wiąże się to z dalszymi pracami na wytyczonych w gminie szlakach turystycznych, które mogą

przyciągnąć turystów, a także zapewnić mieszkańcom gminy nowe formy spędzania wolnego czasu. Gmina przeznaczy w tym czasie m.in. środki na prowadzenie punktów obsługi ruchu turystycznego oraz publikację folderów i monografii poszczególnych obiektów i szlaków. Na lata 2018-2019 planuje się dostosowanie zabytków do zwiększonego ruchu, poprzez poprawę dostępności, a także (o ile będzie to niezbędne) polepszenie systemu informacji o obiektach, w tym udostępnienia danych w Internecie.

Na bieżąco w każdym roku budżetowym gmina przeznacza środki na działania związane z lokalną kulturą, zarówno poprzez działalność szkół, bibliotek, ośrodków kultury, jak i organizację imprez bazujących na miejscowym dziedzictwie kulturowym.

Już od roku 2016 przeznaczane będą środki w budżecie gminy na dotacje związane z remontami obiektów zabytkowych. Szczegóły zawarte będą w uchwale przyjmowanej przez Radę Miejską. W ramach środków własnych gmina przeprowadzać będzie analizę zagospodarowania przestrzennego podczas aktualizacji dokumentów strategicznych, takich jak np. miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Szczególna uwaga zostanie zwrócona na zachowanie zabytkowego układu urbanistycznego Grodziska Wielkopolskiego.

W końcowych latach obowiązywania niniejszego programu gmina planuje korzystać w większej mierze z funduszy unijnych, szczególnie dzięki zapisom w Regionalnym Programie Operacyjnym dla województwa wielkopolskiego. Dzięki tym środkom możliwe będzie np. dostosowywanie obiektów dla osób niepełnosprawnych, a także wprowadzenie innowacyjnych form turystyki. Brak na tą chwilę dokładnych informacji o wytycznych tego programu, co uniemożliwia bardziej szczegółowe przedstawienie celów.

9. INSTRUMENTARIUM REALIZACJI GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Zadania opisane w Gminnym Programie Opieki nad Zabytkami dla Gminy Grodzisk Wielkopolski powinny być realizowane poprzez wspólne działania władz samorządowych, Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, Powiatowego Urzędu Pracy, właścicieli oraz zarządców obiektów, parafie, organizacje pozarządowe i stowarzyszenia, w ramach posiadanych przez te jednostki kompetencji, praw i obowiązków wynikających z obowiązujących przepisów prawnych.

Ze strony gminy Grodzisk Wielkopolski zadania będą wykonywane bądź wspierane przez gminne jednostki organizacyjne (szkoły, przedszkola, gminne placówki kultury – np. biblioteka) oraz wydziały Urzędu Gminy w ramach zadań własnych, poprzez istniejące i planowane instrumenty:

- prawne (np. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, wnioskowanie o wpis do rejestru zabytków obiektów o wartościach artystycznych i zabytkowych, prowadzenie gminnej ewidencji zabytków, wykonywanie decyzji administracyjnych, np. wojewódzkiego konserwatora zabytków),
- finansowe (np. udzielanie dotacji na prace remontowe, konserwatorskie i prace budowlane przy zabytkach, środki budżetowe na zadania własne z przeznaczeniem na remonty i modernizacje zabytków będących własnością gminy, korzystanie z programów uwzględniających dofinansowanie z środków zagranicznych, nagrody, ulgi finansowe),
- społeczne (działania stymulujące np. w zakresie edukacji, promocji, informacji, działań sprzyjających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami oraz rozwojem turystyki),
- kontrolne (m.in. monitoring stanu zagospodarowania przestrzennego oraz stanu zachowania dziedzictwa kulturowego – gminnej ewidencji zabytków),
- koordynacji (m.in. poprzez realizacje projektów i programów dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego zapisanych w wojewódzkich, powiatowych i gminnych strategiach, planach rozwoju lokalnego itp., współpraca z gminami sąsiednimi, ośrodkami naukowymi i akademickimi, związkami wyznaniowymi)

10. ZASADY OCENY REALIZACJI GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Na mocy art.87 ust.1 i ust.5 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* Gminny Program Opieki nad Zabytkami jest sporządzany na okres 4 lat, co 2 lata Burmistrz sporządza sprawozdanie z jego realizacji, które przedstawia Radzie Miejskiej.

Wskazane jest aby sprawozdania z realizacji Programu Opieki nad Zabytkami były przekazywane do wiadomości Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Sprawozdanie powinno określać poziom realizacji gminnego programu oraz efektywność wykonania planowanych zadań, w tym m.in. poziom (w % bądź liczbach):

- wydatków budżetu Gminy na ochronę i opiekę nad zabytkami,
- wartość finansową wykonanych/dofinansowanych prac remontowo-konserwatorskich przy zabytkach,
- liczba obiektów poddanych tym pracom,
- poziom (w %) objęcia terenu Gminy miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego,
- liczba wniosków o wpis do rejestru zabytków obszarów, obiektów i zespołów
- liczba utworzonych szlaków turystycznych,
- liczba wydanych wydawnictw, liczba szkoleń, imprez związanych z ochroną dziedzictwa kulturowego itd.
- liczba osób zatrudnionych w agroturystyce i dziedzinach związanych z ochroną zabytków,

11. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Niniejszy rozdział wskazuje możliwości w zakresie pozyskiwania dodatkowych środków ze źródeł pozabudżetowych. Należy jednak stwierdzić, iż ważne jest, aby gminy również z własnej inicjatywy podjęły próbę wygospodarowania w swoich budżetach środków w rozdziale 92120 - Ochrona zabytków i opieka nad zabytkami.

Jest to o tyle istotne, iż duża część źródeł zewnętrznych wymaga zapewnienia wkładu własnego we współfinansowanych przez nie projektach. Regularne zabezpieczanie środków z budżetu gminy pozwoli na podjęcie powolnych, ale systematycznych kroków w kierunku ratowania kolejnych obiektów dziedzictwa kulturowego.

Podstawową zasadę finansowania zadań z zakresu opieki nad zabytkami określa *Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* z dnia 23 lipca 2003 roku. Zgodnie z zapisami zawartymi w rozdziale 7 w/w Ustawy, obowiązek sprawowania opieki nad zabytkami, w tym finansowania prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku spoczywa na osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej posiadającej tytuł prawny do zabytku. Dla jednostki samorządu terytorialnego, posiadającej w/w tytuł prawny do obiektu, opieka nad zabytkiem jest jej zadaniem własnym.

Źródła zewnętrznego finansowania można podzielić następująco:

Źródła krajowe:

- dotacje ministra kultury oraz programy operacyjne Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz promesa Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (szczegóły dostępne na <http://www.mkidn.gov.pl>)
- dotacje wojewódzkiego konserwatora zabytków (szczegóły dostępne na <http://poznan.wuoz.gov.pl>)
- dotacje wojewódzkie
- dotacje powiatowe
- dotacje gminne
- inne źródła

Źródła zagraniczne:

- źródła unijne w ramach funduszy strukturalnych (szczegóły nt. nowej perspektywy finansowania pojawią się najprawdopodobniej pod koniec 2015 roku)
- źródła pozaunijne - Mechanizm Norweski i Fundusz EOG (szczegóły programów ogłaszane są na bieżąco)

12. MISJA PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI DLA GMINY GRODZISK WIELKOPOLSKI

Gminny Program Opieki nad Zabytkami dla Gminy Grodzisk Wielkopolski jest dokumentem długofalowym, zapisy w nim zawarte powinny być brane pod uwagę we wszelkich działaniach związanych z ochroną dziedzictwa kulturowego na terenie gminy. Konsekwentna realizacja założeń Programu przyczyni się do poprawy jakości środowiska kulturowego, wzrostu nakładów finansowych na inwestycje związane z obiektami zabytkowymi (zarówno w przypadku osób prywatnych, administracji publicznej, jak i organizacji pozarządowych), szerszej promocji gminy i przyciągnięcia turystów, a także do wzrostu świadomości regionalnej mieszkańców i poprawy ich sytuacji materialnej.

W sporządzanych co cztery lata aktualizacjach Programu powinny znajdować się odniesienia do uaktualnionych zapisów dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego, zawartych w innych dokumentach strategicznych gminy, zwrócić też należy uwagę na wyszczególnienie obowiązujących w danym momencie aktów prawnych.

Gminny Program Opieki nad Zabytkami kładzie szczególny nacisk na wykorzystanie istniejących źródeł finansowania inwestycji związanych z opieką nad zabytkami, intensywne działania w obszarach najbardziej atrakcyjnych historycznie, promocję dziedzictwa kulturowego oraz wypracowanie odpowiednich schematów współpracy administracji samorządowej z właścicielami obiektów zabytkowych.

Biorąc pod uwagę korzystne położenie gminy Grodzisk Wielkopolski, bogactwo obiektów posiadających wartości zabytkowe oraz skuteczne działania samorządu w zakresie pozyskiwania środków zewnętrznych, Gminny Program Opieki nad Zabytkami stanowić będzie pomocne narzędzie w ukierunkowaniu polityki gminnej w zakresie rozwoju turystyki, promocji i ochrony dziedzictwa kulturowego, prowadzonej w sposób uporządkowany i długoterminowy. Wszystkie te elementy przyczynią się do postrzegania gminy Grodzisk Wielkopolski, jako przyjaznej turystom i inwestorom, dumnej ze swoich walorów zabytkowych oraz dbającej o własne dziedzictwo kulturowe i historyczne.